Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3290/94

av den 22 december 1994

om de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan

(EGT L 349, 31.12.1994, s. 105)

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 196, 24.7.1997, s. 82 (3290/94)

►**C2** Rättelse, EGT L 151, 18.6.1999, s. 39 (3290/94)

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3290/94

av den 22 december 1994

om de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ([1]), särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentens yttrande ([2]), och

med beaktande av följande:

Gemenskapen har antagit en samling bestämmelser om den gemensamma jordbrukspolitiken.

Inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har gemenskapen förhandlat om olika avtal (nedan kallade *GATT-avtalen*). Många av dessa avtal avser jordbruk, särskilt jordbruksavtalet (nedan kallat *avtalet*). De koncessioner som avser inhemskt stöd kan respekteras genom att priser och stöd fastställs på en lämplig nivå, och det är följaktligen inte nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser härom. I avtalet fastställs en sexårig tidtabell för dels utvidgningen av tillträdet till gemenskapsmarknaden för jordbruksprodukter från tredje land och dels den gradvisa sänkningen av gemenskapsstöd till export av jordbruksprodukter. Följaktligen bör jordbruksbestämmelserna om handeln med tredje land anpassas.

Eftersom avtalen innebär att alla åtgärder som begränsar importen av jordbruksprodukter omvandlas till tullar (tariffering) och att tillämpning av sådana åtgärder förbjuds i framtiden är det nödvändigt att avskaffa de rörliga importavgifter och andra åtgärder och importpålagor som för närvarande tillämpas inom ramen för marknadorganisationerna. De tullsatser som gäller för jordbruksprodukter i enlighet med avtalet skall fastställas i Gemensamma tulltaxan. För vissa produktgrupper, som spannmål, ris, vin samt frukt och grönsaker, kräver införandet av kompletterande eller andra handelsmekanismer som inte medför uttag av fasta tullar att bestämmelser om undantag fastställs i grundförordningarna. Dessutom kan åtgärderna för att skydda gemenskapsmarknaden mot import av torkade druvor och bearbetade körsbär, enligt avtalet om skyddsåtgärder, behållas under en period om fem år. För att förhindra försörjningsproblem på gemenskapsmarknaden bör vidare för vissa sockerprodukter tills vidare medges befrielse från tullar.

För att upprätthålla en lägsta skyddsnivå mot negativa effekter på marknaden till följd av tarifferingen, medger avtalet att tilläggstullar tillämpas på exakt definierade villkor, men endast på produkter som är föremål för tariffering. Motsvarande bestämmelser bör följaktligen införas i de aktuella grundförordningarna.

I avtalet fastställs en rad tullkvoter inom ramen för systemen med ”nuvarande tillträde” och ”minimitillträde”. De villkor som gäller för sådana kvoter anges i detalj i avtalet. Med hänsyn till det stora antalet kvoter och för att säkerställa att de tillämpas så effektivt som möjligt,

([1]) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1884/94 (EGT nr L 197, 30.7.1994, s. 27).
([2]) Yttrande avgivet den 14 december 1994.

▼B

bör kommissionen ansvara för öppnandet och förvaltningen av dem med användning av förvaltningskommittéförfarandet.

De ändringar som följer av det ramavtal om bananer som slutits med vissa länder i Sydamerika inom ramen för Uruguayrundan bör införlivas i rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer [1].

Eftersom det i avtalet om skyddsåtgärder fastställs entydiga föreskrifter för tillämpningen av skyddsklausuler, t. ex. de som fastställs i marknadsorganisationerna, bör sådana klausuler kompletteras genom en hänvisning till de skyldigheter som följer av de internationella avtalen.

I handelsrelationerna med tredje länder som inte omfattas av GATT-avtalen är gemenskapen inte bunden av de begränsningar av tillträdet till gemenskapsmarknaden som följer av dessa avtal. För att säkerställa att de nödvändiga åtgärderna kan vidtas i de fall de är tillämpliga på produkter från sådana länder, bör kommissionen ges relevanta befogenheter som utövas genom förvaltningskommittéförfarandet.

I enlighet med avtalet är beviljandet av exportstöd hädanefter begränsat till vissa grupper av jordbruksprodukter som definieras i avtalet. Det är dessutom begränsat vad avser kvantitet och värde.

Iakttagandet av värdegränserna kan säkerställas vid den tidpunkt då exportbidrag fastställs och genom övervakning av utbetalningar enligt bestämmelserna om EUGJF. Kontrollen kan underlättas genom obligatorisk förutfastställelse av exportbidrag utan att detta utesluter möjligheten att ändra destinationen i samband med differentierade exportbidrag. Om destinationen ändras, skall det exportbidrag som gäller för den faktiska destinationen utbetalas, dock högst det stödbelopp som gäller för den destination som förutfastställts.

För att kunna kontrollera att de kvantitativa gränserna iakttas är det nödvändigt att införa ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem. Av detta skäl bör en exportlicens krävas för att exportbidrag skall beviljas. Exportbidrag bör beviljas upp till de disponibla gränserna, beroende på den särskilda situationen för varje aktuell produkt. Undantag från denna bestämmelse kan endast tillåtas för bearbetade produkter som inte förtecknas i bilaga 2 till fördraget och för vilka värdegränserna inte gäller, samt för livsmedelsbistånd som är befriat från samtliga begränsningar. Det bör vara möjligt att göra undantag från strikt tillämpning av förvaltningsbestämmelser om det är osannolikt att export som omfattas av exportbidrag kommer att överskrida de fastställda kvantiteterna. Kontrollen av de kvantiteter som exporteras med exportbidrag under de regleringsår som avses i avtalet kan ske på grundval av de exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.

Enligt de flesta gemensamma marknadsorganisationer är det endast rådet som är behörigt att fatta beslut om undantag från tillämpning av bestämmelserna om aktiv förädling. Med de ekonomiska villkor som följer av avtalet kan det visa sig nödvändigt att reagera snabbt på marknadsproblem som följer av tillämpningen av dessa bestämmelser. I det avseendet bör kommissionen ges befogenhet att besluta om brådskande åtgärder som är tidsbegränsade. Sådana åtgärder bör vara underkastade det förfarande som föreskrivs i artikel 3 i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 [2].

Det är också nödvändigt att säkerställa att avtalet om handelsrelaterade aspekter på immateriell äganderätt följs. I detta syfte måste de nödvändiga föreskrifterna införas i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma marknaden för vin [3].

([1]) EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 3518/93 (EGT nr L 320, 22.12.1993, s. 15).
([2]) EGT nr L 197, 18.7.1987, s. 33.
([3]) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1891/94 (EGT nr L 197, 30.7.1994, s. 42).

▼B

På grund av de ändringar av regelverket för jordbruket som följer av denna förordning, har många av rådets förordningar som antagits som följd av grundförordningarna förlorat sitt syfte. För den rättsliga klarhetens skull bör de upphävas. Vissa andra bestämmelser som blivit ogiltiga, trots att de inte är direkt förbundna med GATT-avtalen, bör också upphävas. Samma sak gäller vissa rådsförordningar kallade *andra generationen-förordningar* som i de flesta fall kan införlivas i de aktuella grundförordningarna.

Det har emellertid inte varit möjligt att integrera rådets befintliga allmänna bestämmelser om tillämpningen av skyddsklausulen i grundförordningarna. Mot bakgrund av vikten av de ändringar som blivit nödvändiga inom det området till följd av GATT-avtalen, kan de aktuella förordningarna inte behållas. Följaktligen bör de upphävas samtidigt som den rättsliga grunden för de förordningar som skall ersätta dem bör fastställas.

Om de interna förfaranden som skall användas i väsentlig utsträckning skiljer sig åt från sektor till sektor, kan tillämpningen av jordbruksavtalet äventyras. Av detta skäl är det önskvärt att göra sådana förfaranden enhetliga.

Rådets antagande av allmänna tillämpningsföreskrifter har tidigare gjort det möjligt att skapa en lämplig ram för de mer detaljerade bestämmelser som krävs för att förvalta marknaderna. Tillämpningen av nämnda jordbruksavtal bör inte innebära ett ifrågasättande av mekanismerna och förfarandena för hanteringen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Det kommer att vara värdefullt att i ett senare skede analysera både hur de bestämmelser som fastställs i denna förordning fungerar och erfarenheterna av tredje länders åtgärder för genomförandet av GATT-avtalen. För detta ändamål bör kommissionen vid utgången av de första två tillämpningsåren för denna förordning lägga fram en rapport till rådet och Europaparlamentet.

Övergången från det befintliga systemet till det system som följer av GATT-avtalen kan ge upphov till anpassningssvårigheter som inte behandlas i denna förordning. För att hantera denna eventualitet, bör en allmän bestämmelse införas varigenom kommissionen får möjlighet att vidta nödvändiga övergångsåtgärder under en viss period.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra de avtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

Artikel 2

De anpassningar som avses i artikel 1 anges i bilagorna till denna förordning.

Artikel 3

1. När övergångsåtgärder är nödvändiga inom den gemensamma jordbrukspolitiken för att underlätta övergången från nuvarande system till det system som följer av kraven i de avtal som avses i artikel 1, skall sådana åtgärder antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG ([1]) eller, allt efter omständigheterna, motsvarande artikel i de övriga förordningarna om den gemen-

([1]) EGT nr L 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

▼B

samma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter eller i förordning (EG) nr 3448/93 [1].

När sådana bestämmelser antas, skall hänsyn tas till särdragen hos de olika jordbrukssektorerna, med vederbörligt beaktande av de skyldigheter som följer av de avtal som avses i artikel 1.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 får antas under en period som löper ut den 30 juni 1996 och de skall inte gälla längre än till nämnda datum. Rådet får med kvalificerad majoritet på kommissionens förslag förlänga denna period.

Artikel 4

1. När det med hänsyn till de särskilda omständigheter som påverkar en jordbruksprodukt är möjligt att säkerställa uppfyllandet av kraven avseende exportstöd i de avtal som avses i artikel 1 genom att använda medel med mindre verkan än dem som fastställts för det ändamålet, får kommissionen undanta den produkten från tillämpningen av de bestämmelser om exportbidrag som omfattas av denna förordning.

2. Utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning får kommissionen vidta de åtgärder som krävs för att skydda gemenskapsmarknaden mot import av jordbruksprodukter från tredje länder gentemot vilka gemenskapen inte har några skyldigheter enligt de avtal som avses i artikel 1.

3. Åtgärder i enlighet med punkterna 1 och 2 skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 3.1.

Artikel 5

Kommissionen skall före den 30 juni 1997 förelägga rådet och Europaparlamentet en rapport om hur det system som följer av denna förordning fungerar och om erfarenheterna av de åtgärder som vidtagits av tredje länder för att genomföra de avtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

På kommissionens förslag skall rådet i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget besluta om eventuella ändringar som följer av resultaten och slutsatserna i rapporten.

Artikel 6

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995.

2. Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1995.

Emellertid gäller följande:

a) Artikel 3 och artikel 4.2 skall tillämpas från och med den 1 januari 1995.

b) De bestämmelser som fastställs i bilagorna om importtullar och tilläggsimporttullar som skall tillämpas på de produkter som förtecknas i bilagorna 13 och 16 för vilka ett ingångspris gäller skall tillämpas under 1995 från och med den dag då regleringsåret för de berörda produkterna börjar löpa år 1995.

c) Bestämmelserna om exportbidrag skall tillämpas
   — från och med den 1 september 1995 vad avser bilagorna 2 och 16,
   — från och med den 1 oktober 1995 vad avser bilaga 4,
   — från och med den 1 november 1995 vad avser bilaga 5.

d) De bestämmelser som fastställs i bilaga 15 skall tillämpas från och med den 1 januari 1995.

e) De bestämmelser som fastställs i bilaga 16 I.2 skall tillämpas från och med den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

[1] EGT nr L 318, 20.12.1993, s. 18.

▼B

FÖRTECKNING ÖVER BILAGOR

Bilaga 1	SPANNMÅL
Bilaga 2	RIS
Bilaga 3	TORKAT FODER
Bilaga 4	SOCKER
Bilaga 5	OLJOR OCH FETTER
Bilaga 6	LIN OCH HAMPA
Bilaga 7	MJÖLKPRODUKTER
Bilaga 8	NÖTKÖTT
Bilaga 9	FÅR- OCH GETKÖTT
Bilaga 10	GRISKÖTT
Bilaga 11	FJÄDERFÄKÖTT
Bilaga 12	ÄGG, ÄGGALBUMIN OCH MJÖLKALBUMIN
Bilaga 13	FRUKT OCH GRÖNSAKER
Bilaga 14	BEARBETADE FRUKTER OCH GRÖNSAKER
Bilaga 15	BANANER
Bilaga 16	VIN
Bilaga 17	TOBAK
Bilaga 18	HUMLE
Bilaga 19	LEVANDE TRÄD OCH ANDRA VÄXTER, LÖKAR, RÖTTER OCH LIKNANDE, SNITTBLOMMOR OCH PRYDNADSVÄXTER
Bilaga 20	UTSÄDE
Bilaga 21	DIVERSE FÖRORDNINGAR
Bilaga 22	DE MEST AVLÄGSNA REGIONERNA

▼B

BILAGA 1

SPANNMÅL

I. *Rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 (EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1866/94 (EGT nr L 197, 30.7.1994, s. 1).*

1. Artikel 3.2 skall utgå.

2. I artikel 3.3 skall följande stycke läggas till:

”Det interventionspris som gäller för majs och sorghum i maj skall gälla även under juli, augusti och september påföljande regleringsår.”

3. I artikel 3.4 andra stycket skall den första meningen ersättas med följande:

”Interventionspriset skall vara föremål för månatliga höjningar under hela eller del av regleringsåret.”

4. I artikel 5 skall den första och den sista strecksatsen utgå.

5. Avdelning II skall ersättas med följande:

”AVDELNING II

Artikel 9

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1 skall en importlicens respektive en exportlicens framläggas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 12 och 13.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23.

Artikel 10

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 skall importtullen för produkter enligt KN-numren ur 1001, blandsäd undantaget, 1002, 1003, ur 1005, hybridutsäde undantaget, och ur 1007, undantaget hybrid avsedd för sådd, motsvara det interventionspris som gäller för sådana produkter vid import höjt med 55 % minus det cif-importpris som gäller för partiet ifråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.

3. Vid beräkning av den avgift vid import som avses i punkt 2 gäller följande:

a) För produkter enligt punkt 2 uttryckta i en standardkvalitet eller, allt efter omständigheterna, uppdelade i flera kvaliteter (vete: hög, medel, låg; durumvete; majs; annan foderspannmål) skall representativa cif-importpriser noteras på grundval av världsmarknadspriserna för dessa kvaliteter.

Sådana representativa cif-importpriser skall fastställas regelbundet.

b) Varje importparti skall klassificeras som den av standardkvaliteterna enligt a som ligger närmast.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23.

▼B

I tillämpningsföreskrifterna skall bl. a. anges

— de standardkvaliteter som skall användas,

— de prisnoteringar som skall beaktas,

— metoden att beräkna avgiften vid import för varje parti som klassificerats som en av de standardkvaliteter som avses i punkt 3a,

— möjligheten att, om det är ändamålsenligt, i vissa fall låta aktörer få vetskap om gällande avgift innan det aktuella partiet anländer.

Artikel 11

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 10.2 och för att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut, skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna på det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i nämnda avtal.

Artikel 12

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som sluts inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med artikel 23.

2. Kvoter får förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som sluts inom ramen för förhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, och om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

▼B

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt deras giltighetstid.

När det gäller kvoten för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum och kvoten för import till Portugal av 500 000 ton majs skall dessa tillämpningsföreskrifter även innehålla de bestämmelser som krävs för att genomföra kvotimporten och, i förekommande fall, intervetionsorgans offentliga lagring av de importerade kvantiteterna i de berörda medlemsstaterna samt avyttringen av dessa lager på de berörda medlemsstaternas marknader.

Artikel 13

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av de varor som förtecknas i bilaga B exportera de produkter som förtecknas i artikel 1 på grundval av noteringar eller priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Exportbidrag för produkter enligt artikel 1 i form av de varor som förtecknas i bilaga B får inte vara högre än dem som gäller för sådana produkter som exporteras utan vidare förädling.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen. De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23.

Exportbidrag får fastställas

a) med regelbundna intervaller,

b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har föreskrivits.

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller får under mellantiden justeras av kommissionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

4. Exportbidrag för produkter enligt artikel 1 som exporteras utan vidare förädling skall endast beviljas efter ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

5. Det exportbidrag som gäller vid export av produkter enligt artikel 1 som exporteras utan vidare förädling skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen eller, i förekommande fall

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

6. Tillämpningsområdet för punkterna 4 och 5 får i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 utvidgas till att omfatta produkter enligt artikel 1 som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga B.

▼B

7. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 4 och 5 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23.

8. Om inte annat föreskrivs i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23, skall exportbidraget för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och 1.1 b i enlighet med punkt 5 justeras i förhållande till nivån på de månatliga höjningarna av interventionspriset och, i förekommande fall, ändringar av det priset.

Ett korrigeringsbelopp får fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23. Kommissionen får emellertid ändra korrigeringsbelopp vid behov.

Första och andra stycket får helt eller delvis tillämpas på produkter som förtecknas i artikel 1.1 c och 1.1 d samt på produkter enligt artikel 1 som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga B. I sådant fall skall den justering som avses i första stycket korrigeras genom att den månatliga höjningen multipliceras med en koefficient som uttrycker förhållandet mellan kvantiteten basprodukt och kvantiteten basprodukt i den förädlade produkt som exporteras eller som ingår i den exporterade varan.

Under regleringsårets första tre månader skall det exportbidrag som gäller vid export av malt som finns i lager i slutet av föregående regleringsår eller som framställs av korn som finns i lager vid den tidpunkten vara det bidrag som skulle ha gällt för den aktuella licensen vid export under den sista månaden av föregående regleringsår.

9. I den mån som det är nödvändigt att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar produktionen av vissa alkoholhaltiga drycker som framställs av spannmål får de kriterier för beviljande av exportbidrag som avses i punkt 1 och kontrollförfaranden anpassas så att de lämpar sig för dessa särdrag.

10. Efterlevnaden av de volymgränser som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensers giltighet.

11. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, och särskilt bestämmelser om den justering som avses i punkt 9, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23. Bilaga B skall ändras i enlighet med samma förfarande. Föreskrifter för tillämpningen av punkt 6 på de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilagan skall emellertid antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 14

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv förädling

— vad avser produkter som förtecknas i artikel 1 och som är avsedda för framställning av produkter enligt artikel 1.1 c och 1.1 d, och

— i särskilda fall, vad avser produkter som förtecknas i artikel 1 och som är avsedda för framställning av de produkter som förtecknas i bilaga B.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

▼B

Artikel 15

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16

1. Om noteringar eller priser på världsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 uppnår gemenskapspriserna och denna situation sannolikt kommer att kvarstå och försämras, och gemenskapsmarknaden därigenom störs eller kan komma att störas, får lämpliga åtgärder vidtas.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23.

Artikel 17

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av en ökning av importen eller exporten påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt, och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

6. I bilaga A skall följande läggas till:

KN-nummer	Varuslag
2306	Oljekakor och andra fasta restprodukter, även malda eller i form av pelletar, som produceras vid extrahering av andra vegetabiliska fetter eller oljor än dem som hänförs till numren 2304 och 2305:
2306 90	— Andra:
	— — Andra:
2306 90 91	— — — Av majsgroddanlag.

II. *Rådets förordning (EEG) nr 2729/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 18).*

Begreppen *avgift* och *avgifter* skall ersättas med *tull* respektive *tullar*.

III. *Rådets förordning (EEG) nr 3670/93 av den 22 december 1993 (EGT nr L 338, 31.12.1993, s. 35).*

Ovanstående förordning skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 2

RIS

I. *Rådets förordning (EEG) nr 1418/76 av den 21 juni 1976 (EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1869/94 (EGT nr L 197, 30.7.1994, s. 7)*

1. Artikel 4.5 skall ersättas med följande:

”5. Följande skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27:

a) De interventionsorter som avses i punkt 4, efter samråd med de berörda medlemsstaterna.

b) Faktorn för omräkning av råris till paddyris eller vice versa.

c) Faktorn för omräkning av råris till helt slipat och delvis slipat ris eller vice versa.

d) De förädlingskostnader och värdet av de biprodukter som skall beaktas vid tillämpning av punkt 3.”

2. Avdelning II skall ersättas med följande:

”AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 10

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1 skall en importlicens respektive en exportlicens framläggas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 14 och 15.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

Artikel 11

1. Ett stöd får fastställas för partier av produkter enligt KN-nummer 1006 (utom nummer 1006 10 10) som sänds från medlemsstaterna till det franska utomeuropeiska departementet Réunion för att konsumeras där och som kan hänföras till ett av de fall som avses i artikel 9.2 i fördraget.

Med beaktande av försörjningsbehoven på Réunions marknad skall stödet fastställas på grundval av skillnaden mellan noteringarna eller priserna för de aktuella produkterna på världsmarknaden och noteringarna eller priserna för dessa produkter på gemenskapsmarknaden och, vid behov, priset för dessa produkter efter leverans till Réunion.

Stödet skall beviljas på ansökan av den berörda parten. Om det är lämpligt, får stödet fastställas genom anbudsinfordran. Sådan anbudsinfordran skall avse stödbeloppet.

Stödet skall fastställas periodiskt i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. Om behov uppstår, får kommissionen emellertid på en medlemsstats begäran eller på eget initiativ ändra stödet under mellantiden.

2. Bestämmelserna om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken skall tillämpas på det stöd som avses i punkt 1.

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

▼B

Artikel 12

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 gäller följande:

a) Importtullen på råris enligt KN-nummer 1006 20 skall vara lika med det interventionspris som gäller vid import av indica-ris respektive japonica-ris höjt med

   — 80 % när det gäller indica-ris, och

   — 88 % när det gäller japonica-ris,

minus importpriset.

b) Importtullen på helt slipat ris enligt KN-nummer 1006 30 skall vara lika med interventionspriset vid tidpunkten för import plus en procentsats, som skall beräknas, minus importpriset.

Den tullen får emellertid inte vara högre än tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

Den procentsats som avses i b skall beräknas genom att de respektive procentsatser som avses i a justeras på grundval av omräkningsfaktorn, förädlingskostnaderna och värdet av biprodukter, varefter det sålunda erhållna beloppet höjs med ett belopp till skydd för industrin.

3. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 gäller följande:

a) Ingen tull skall tas ut vid import av sådana produkter enligt KN-numren 1006 10, 1006 20 eller 1006 40 00 till det franska utomeuropeiska departementet Réunion som är avsedda att konsumeras där.

b) Den tull som skall tas ut vid import av sådana produkter enligt KN-nummer 1006 30 till det franska utomeuropeiska departementet Réunion som är avsedda att konsumeras där skall multipliceras med koefficienten 0,30.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. Sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. innehålla kriterierna för urskiljande av de typer av importerat ris som avses i punkt 2, beloppet till skydd av industrin och de nödvändiga bestämmelserna om fastställande och beräkning av importpriserna och kontroll av deras autenticitet.

Artikel 13

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 12.2 och för att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter som förtecknas i artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteterna, som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut, skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 27. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

▼B

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i nämnda avtal.

Artikel 14

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av de varor som förtecknas i bilaga B exportera produkter enligt artikel 1 på grundval av noteringar eller priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Exportbidrag för produkter enligt artikel 1 i form de varor som förtecknas i bilaga B får inte vara högre än dem som gäller för sådana produkter som exporteras utan vidare förädling.

2. Den metod som antas för fördelning av de kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen. De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 27.

Exportbidrag får fastställas

a) med regelbundna intervaller,

b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har föreskrivits.

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller får under mellantiden anpassas av kommissionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller för den produkt som avses i artikel 1.1 a och 1.1 b skall fastställas minst en gång i månaden.

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser

— priserna för och tillgången på ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden,

— världsmarknadspriserna för ris och brutet ris,

b) målen med den gemensamma organisationen av marknaden för ris, som är att säkerställa jämvikt och den naturliga utvecklingen av priser och handel på denna marknad,

c) de begränsningar som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget,

d) vikten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,

e) den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.

Vid fastställande av exportbidragsbeloppet skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av basjordbruksprodukter med ursprung inom gemenskapen för export som förädlade varor till tredje land och användningen av basjordbruksprodukter från sådant land som införs för aktiv förädling.

5. Exportbidrag för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och 1.1 b skall fastställas i enlighet med följande särskilda kriterier:

a) Faktiska priser för dessa produkter på gemenskapens representativa exportmarknader.

b) De fördelaktigaste noteringarna på de olika marknaderna i importerande tredje länder.

▼B

c) Saluföringskostnader och de fördelaktigaste kostnaderna för transport från de gemenskapsmarknader som avses i a till exporthamnar eller andra utförselorter inom gemenskapen som betjänar dessa marknader samt kostnaderna för att saluföra varorna på världsmarknaden.

6. Om exportbidrag fastställs genom ett anbudsförfarande, skall sådant anbudsförfarande avse bidragsbeloppet.

7. Exportbidrag för de produkter som förtecknas i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling skall endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

8. Det exportbidrag som gäller vid export av de produkter som förtecknas i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

9. Tillämpningsområdet för punkterna 7 och 8 får i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 utvidgas till att omfatta de produkter som förtecknas i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga B.

10. När det gäller produkter som förtecknas i artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 7 och 8 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

11. Om inte annat föreskrivs i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 27, skall exportbidraget för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och 1.1 b i enlighet med punkt 4 justeras i förhållande till nivån på de månatliga höjningarna av interventionspriset och, i förekommande fall, variationer av detta pris beroende på förädlingsgraden och med användning av den tillämpliga omräkningsfaktorn.

Ett korrigeringsbelopp får fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. Kommissionen får emellertid ändra korrigeringsbelopp vid behov.

Första och andra stycket får helt eller delvis tillämpas på produkter enligt artikel 1.1 c och på produkter enligt artikel 1 som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga B. I sådant fall skall den justering som avses i första stycket korrigeras genom att den månatliga höjningen multipliceras med en koefficient som uttrycker förhållandet mellan kvantiteten basprodukt och kvantiteten basprodukt i den förädlade produkt som exporteras eller som ingår i den exporterade varan.

12. Exportbidraget får höjas med ett utjämningsbelopp vad avser lager av paddyris som skördats inom gemenskapen och råris som framställts därav som finns i lager i slutet av samma regleringsår som det skördats och som exporteras utan vidare förädling i form av helt slipat ris eller delvis slipat ris mellan början av påföljande regleringsår och vissa datum som skall fastställas. Före den 1 juli varje år skall rådet med kvalificerad majoritet på kommissionens förslag vid behov fastställa de produkter på vilka bestämmelserna i föregående stycke skall tillämpas.

Utjämningsbeloppet skall

— när det gäller råris, vara lika med skillnaden mellan det riktpris som gäller regleringsårets sista månad och det riktpris som gäller den första månaden påföljande regleringsår,

— när det gäller paddyris, vara lika med nämnda skillnad efter justering med användning av omräkningsfaktorn.

Detta belopp skall emellertid sänkas med beloppet för varje övergångsersättning som redan beviljats i enlighet med artikel 8.

Utjämningsbeloppet skall beviljas endast om lagren uppnår en miniminivå.

13. Exportbidraget för de produkter som avses i artikel 1. a och 1. b skall betalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna, när det gäller paddyris och råris, är av gemenskapsursprung, utom i de fall där artikel 14 gäller,

▼B

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— produkterna, när det gäller ett differentierat exportbidrag, har anlänt den destination som anges i licensen eller en annan destination för vilken ett exportbidrag har fastställts, utan inverkan på punkt 8 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

Kompletterande bestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

14. Exportbidrag skall inte beviljas för paddyris och råris som importeras från tredje land och som återutförs till tredje land om inte exportören bevisar att

— den produkt som skall exporteras och den produkt som tidigare importerats är en och samma produkt, och

— tullen togs ut vid import.

I sådana fall skall exportbidraget för varje produkt vara lika med de tullar som tagits ut vid import om de sistnämnda är lägre än gällande exportbidrag. Om de tullar som tagits ut vid import är högre än gällande exportbidrag, skall gällande exportbidrag tillämpas.

15. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall en referensperiods utlöpande inte påverka exportlicensers giltighet.

16. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, och särskilt bestämmelser om den justering som avses i punkt 11, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. Bilaga B skall ändras i enlighet med samma förfarande. Föreskrifter för tillämpningen av punkt 7 på de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilagan skall emellertid antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 15

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för ris skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv och passiv förädling vad avser de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 16

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och de särskilda tillämpningsföreskrifterna skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning, inbegripet de definitioner som förtecknas i bilaga A, skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antas i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

▼B

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 17

1. Om noteringar eller priser på världsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1. a och 1. b uppnår gemenskapsprisernas nivå och denna situation sannolikt kommer att kvarstå och försämras, och gemenskapsmarknaden därigenom störs eller kan komma att störas, får lämpliga åtgärder vidtas.

2. Noteringar eller priser på världsmarknaden skall anses ha uppnått prisnivån inom gemenskapen om de närmar sig eller överstiger interventionspriset för indica-ris och japonica-ris höjt med

— 80 % när det gäller indica-ris, och

— 88 % när det gäller japonica-ris.

3. Om det råder obalans mellan tillgång och efterfrågan och det på grundval av förutsebara trender för produktionen och marknadspriserna kan antas att den obalansen kommer att kvarstå, skall risk anses föreligga för att den situation som avses i punkt 1 kommer att kvarstå eller försämras.

4. Gemenskapsmarknaden skall anses vara störd eller hotad av störningar till följd av den situation som avses i ovanstående stycken om internationella handelspriser är så höga att de hämmar importen av de produkter som förtecknas i artikel 1 till gemenskapen eller leder till att de exporteras från gemenskapen och därigenom äventyrar marknadens stabilitet eller en trygg försörjning.

5. Om de villkor som anges i denna artikel är uppfyllda får följande åtgärder vidtas:

— Tillämpning av en exportavgift. Dessutom får en särskild exportavgift fastställas genom ett anbudsförfarande avseende en fastställd kvantitet.

— Fastställande av en tidsfrist för utfärdandet av exportlicenser.

— Helt eller delvist stopp för utfärdande av exportlicenser.

— Helt eller delvist avslag på utestående ansökningar om exportlicenser.

Dessa åtgärder skall upphävas senast när det under tre på varandra följande veckor konstateras att de villkor som anges i punkt 2 inte längre är uppfyllda.

6. Exportavgift för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och 1.1 b skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser

   — priserna för och tillgången på ris på gemenskapsmarknaden,

   — världsmarknadspriserna för ris och produkter som förädlats inom rissektorn,

b) målen med den gemensamma organisationen av marknaderna inom rissektorn, vilka är att säkerställa jämvikt för både tillgång och handel,

c) vikten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,

d) den ekonomiska aspekten av exporten.

7. Vid fastställandet av exportavgiften för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 c skall de faktorer som anges i punkt 6 gälla. Dessutom skall följande särskilda faktorer beaktas:

a) Faktiska priser för brutet ris på de olika gemenskapsmarknaderna.

b) Den kvantitet brutet ris som krävs för framställningen av de aktuella produkterna och, i förekommande fall, värdet av biprodukterna.

c) Möjligheter till och villkor vid försäljning av de aktuella produkterna på världsmarknaden.

8. Exportavgiften får vara differentierad, om situationen på världsmarknaden och de särskilda behoven på vissa marknader kräver detta.

9. Den exportavgift som skall tas ut skall vara den exportavgift som gäller på dagen för export. Den avgift som gäller på dagen för ingivandet av licensansökan skall emellertid tillämpas om sökanden så begär i samband med ansökan om en licens för export som skall genomföras under licensens giltighetstid.

▼B

10. Ingen avgift skall tillämpas vid export som genomförs inom ramen för livsmedelsbistånd i enlighet med artikel 25.

11. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

I enlighet med samma förfarande och för varje produkt skall

— ett beslut fattas om att fastställa de åtgärder som förtecknas i punkt 5 och att upphöra med de åtgärder som förtecknas i andra och tredje strecksatsen i nämnda punkt,

— exportavgiften fastställas periodiskt.

Vid behov får kommissionen fastställa eller ändra exportavgiften.

12. I brådskande fall får kommissionen vidta de åtgärder som avses i punkt 5 tredje och fjärde strecksatsen. Den skall underrätta medlemsstaterna om sitt beslut och anslå det på anslagstavlor på sitt huvudkontor. Åtgärderna skall, i kraft av ett sådant beslut, tillämpas på de relevanta produkterna från och med det datum som fastställs för detta ändamål, vilket skall infalla efter dagen för underrättelse. Beslutet om de åtgärder som avses i punkt 5 tredje strecksatsen skall gälla i högst sju dagar.

Artikel 18

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av importen eller exporten påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

II. *Rådets förordning (EEG) nr 1423/76 av den 21 juni 1976 (EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 20).*

Artikel 3 skall utgå.

III. *Rådets förordning (EEG) nr 1428/76 av den 21 juni 1976 (EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 30).*

Rådets förordning (EEG) nr 1431/76 av den 21 juni 1976 (EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 36).

Rådets förordning (EEG) nr 1432/76 av den 21 juni 1976 (EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 39).

Rådets förordning (EEG) nr 1433/76 av den 21 juni 1976 (EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 42).

Rådets förordning (EEG) nr 1263/78 av den 12 juni 1978 (EGT nr L 156, 14.6.1978, s. 14).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 3

TORKAT FODER

Rådets förordning (EEG) nr 1117/78 av den 22 maj 1978 (EGT nr L 142, 30.5.1978, s. 2), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3496/93 (EGT nr L 319, 21.12.1993, s. 17)

1. I avdelning II skall följande artikel införas före artikel 7:

”Artikel 6a

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som förtecknas i artikel 1.”

2. Artikel 7.2 skall ersättas med följande:

”2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.”

3. Artikel 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av importen eller exporten påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

▼B

BILAGA 4

SOCKER

I. *Rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 (EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 133/94 (EGT nr L 22, 27.1.1994, s. 7).*

1. Avdelning II skall ersättas med följande:

”AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 13

1. Vid import till eller export från gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, 1.1 b, 1.1 c, 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h skall en importlicens respektive en exportlicens framläggas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 16 och 17.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. I enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 41

a) får det system som avses i denna artikel utvidgas till att omfatta de produkter som förtecknas i artikel 1.1 e,

b) skall licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel antas, vilka bl. a. kan omfatta en tidsfrist för utfärdandet av licenser.

Artikel 14

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxa tillämpas på de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 får kommissionen, enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 41, helt eller delvis tills vidare upphöra med tillämpningen av importtull på dessa produkter och fastställa bestämmelser om sådant eventuellt tillämpningsuppehåll, för att säkerställa att gemenskapsmarknaden genom import från tredje land är tillräckligt försörjd med de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a (råsocker för raffinering enligt KN-numren 1701 11 10 och 1701 12 10) och artikel 1.1 c (melass).

Sådant tillämningsuppehåll får gälla under den period under vilken världsmarknadspriset plus importtullen enligt Gemensamma tulltaxan

— när det gäller råsocker, överstiger interventionspriset för produkten,

— när det gäller melass, överstiger den prisnivå som motsvarar det pris för melass som under det aktuella sockerregleringsåret används som grund för beräkning av intäkter från försäljning av melass i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.2.

Artikel 15

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa jordbruksprodukter, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i den gemensamma tulltaxan, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

▼B

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 15a

När det gäller melass skall

— det världsmarknadspris som avses i artikel 14.2, och

— det representativa pris som avses i artikel 15.3,

gälla för en standardkvalitet.

Standardkvaliteten får fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41.

Artikel 16

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som sluts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41.

2. Kvoter får förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som sluts inom ramen för förhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, lämpligt fördelade över året vid behov, om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt deras giltighetstid.

Artikel 17

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av varor enligt bilaga 1 exportera de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, 1.1 c och 1.1 d på grundval av noteringar eller priser på världsmarknaden för de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1 c och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet

▼B

med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Exportbidrag för råsocker får inte vara högre än det exportbidrag som lämnas för vitsocker.

2. Bestämmelser får fastställas om exportbidrag för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h som exporteras utan vidare förädling eller i form av de varor som anges i bilaga 1.

Vid fastställandet av exportbidraget för varje 100 kg torrsubstans skall särskild hänsyn tas till

— det exportbidrag som gäller vid export av produkter enligt undernummer 1702 30 91 i den kombinerade nomenklaturen,

— det exportbidrag som gäller vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d,

— de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten.

3. Det exportbidrag som gäller för produkter enligt artikel 1 som exporteras i form av varor enligt bilaga 1 skall inte vara högre än det exportbidrag som gäller vid export av sådana produkter utan vidare förädling.

4. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

5. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen. De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41. Exportbidrag får fastställas

a) med regelbundna intervaller,

b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har föreskrivits.

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller får under mellantiden justeras av kommissionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Anbud som inges som svar på en infordran skall beaktas endast om en säkerhet ställs. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om anbudsgivare inte har fullgjort eller endast delvis har fullgjort de skyldigheter som ålagts dem.

Dessutom skall bestämmelserna i artikel 17a, 17b och 17c om produkter enligt artikel 1.1 a, 1.1 c och 1.1 d som inte denaturerats och som exporteras utan vidare förädling tillämpas.

6. Vid fastställandet av bidragsbeloppet skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land och användningen av produkter från sådant tredje land för aktiv förädling.

7. Exportbidrag för produkter som förtecknas i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling skall endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

8. Det exportbidrag som gäller vid export av produkter enligt artikel 1 som exporteras utan vidare förädling skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen.

I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

▼B

9. Tillämpningsområdet för punkterna 7 och 8 får i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 utvidgas till att omfatta produkter enligt artikel 1 som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga 1.

10. När det gäller produkter som förtecknas i artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 7 och 8 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41.

11. Exportbidraget skall utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller ett differentierat exportbidrag, produkterna har anlänt till den destination som anges i licensen eller en annan destination för vilket ett exportbidrag har fastställts, utan inverkan på punkt 6 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

Kompletterande bestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41.

12. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som exporteras icke denaturerade i sådant naturligt tillstånd som avses i artikel 1.1, om de inte, beroende på omständigheterna, har

a) framställts av sockerbetor eller sockerrör som skördats inom gemenskapen,

b) importerats till gemenskapen i enlighet med artikel 33,

c) c) framställts av en av de produkter som importerats i enlighet med bestämmelserna i punkt b.

13. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som exporteras icke denaturerade i sådant naturligt tillstånd som avses i artikel 1.1 c och 1.1 d och som inte har sitt ursprung inom gemenskapen eller som inte har framställts av socker som importerats till gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i punkt 12b eller av de produkter som avses i punkt 12c.

14. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna.

15. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, och ändring av bilaga 1 skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41. Föreskrifter för tillämpningen av punkt 6 på de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilagan skall emellertid antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 17a

1. Denna artikel skall tillämpas vid fastställandet av exportbidrag för icke denaturerade produkter som exporteras i sådant naturligt tillstånd som avses i artikel 1.1 a.

2. Vad avser det periodiska fastställandet av exportbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 a gäller följande:

a) Exportbidraget skall fastställas varannan vecka.

Sådant fastställande får emellertid avbrytas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41 om det konstateras att det inte finns något disponibelt sockeröverskott inom gemenskapen för export på grundval av världsmarknadspriser. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

b) Vid fastställandet av exportbidraget skall situationen på gemenskapsmarknaden och världsmarknaden för socker beaktas, och särskilt följande faktorer:

— Interventionspriset för vitsocker i det gemenskapsområde med det största överskottet eller interventionspriset för råsocker i det gemenskapsområde som anses vara representativt för exporten av denna typ av socker.

— Kostnaderna för att transportera socker från ►C2 de områden som avses i första strecksatsen ◄ till exporthamnar eller andra utförselorter inom gemenskapen.

▼B

— Handelskostnader och eventuella kostnader för omlastning, transport och förpackning i samband med saluföring av socker på världsmarknaden.

— Noteringar eller priser för socker på världsmarknaden.

— Den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.

3. Om exportbidraget fastställs genom anbud för de produkter som avses i artikel 1.1 a gäller följande:

a) Syftet med anbudet skall vara att fastställa bidragsbeloppet.

b) Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall infordra anbud i enlighet med ett instrument som är juridiskt bindande i alla medlemsstater. I detta instrument skall villkoren för anbudsinfordran fastställas. Dessa villkor måste garantera lika tillträde för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

c) Villkoren i anbudsinfordran skall omfatta en tidsfrist för ingivandet av anbud. Det högsta bidragsbeloppet för den aktuella infordran skall fastställas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 41 inom tre arbetsdagar efter tidsfristens utgång och mot bakgrund av de inkomna anbuden. Vid beräkning av det högsta beloppet skall hänsyn tas till försörjningssituationen och priserna inom gemenskapen, priser och potentiella avsättningsmöjligheter på världsmarknaden och kostnader i samband med export av socker.

Ett största antal ton får fastställas i enlighet med samma förfarande.

d) Om export kan genomföras på grundval av ett exportbidrag som är lägre än det som följer av att beakta skillnaden mellan priser inom gemenskapen och världsmarknadspriser och om exporten avser en särskild destination, kan medlemsstaternas behöriga myndigheter bli tvungna att utfärda en särskild anbudsinfordran vars villkor skall inbegripa

— möjligheten att inge anbud när som helst till dess att anbudsförfarandet har avslutats, och

— ett högsta bidragsbelopp som beräknats mot bakgrund av kraven i samband med den aktuella exporten.

e) Om bidragsbeloppet i ett anbud

— överstiger det fastställda högsta beloppet, skall medlemsstaternas behöriga myndigheter avslå anbudet,

— inte överstiger det högsta bidragsbeloppet, skall dessa myndigheter fastställa bidragsbeloppet till ett belopp som motsvarar det bidragsbelopp som anges i det aktuella anbudet.

4. För exportbidraget för råsocker gäller följande:

a) Det skall fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i förordning (EEG) nr 431/68.

b) Exportbidrag som fastställs periodiskt i enlighet med punkt 2a

— får inte vara högre än 92 % av exportbidraget för vitsocker under samma period; denna gräns skall emellertid inte gälla för exportbidrag för kandisocker,

— skall för varje aktuell exporttransaktion multipliceras med en omräkningsfaktor som erhålls genom att avkastningen av det exporterade råsockret, beräknad i enlighet med bestämmelserna i artikel 1 i förordning (EEG) 431/68, divideras med 92.

c) Det högsta belopp som fastställs i enlighet med punkt 3 c inom ramen för ett anbud får inte vara högre än 92 % av det högsta belopp som samtidigt fastställs för vitsocker i enlighet med samma punkt.

Artikel 17b

1. Exportbidraget för icke denaturerade produkter som exporteras i sådant naturligt tillstånd som anges i artikel 1.1 c skall fastställas varje månad med beaktande av

a) det pris för melass som under det aktuella sockerregleringsåret används som grund vid beräkningen av intäkten vid försäljning av melass i enlighet med artikel 4.2,

b) priser och potentiella avsättningsmöjligheter för melass på gemenskapsmarknaden,

c) noteringar och priser för melass på världsmarknaden, och

d) den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.

Sådant fastställande får emellertid avbrytas i enlighet med artikel 41 om det konstateras att det inte finns något melassöverskott disponibelt inom

▼B

gemenskapen för export på grundval av världsmarknadspriser. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

2. Under särskilda omständigheter får bidragsbeloppet fastställas genom anbud för vissa kvantiteter och vissa områden inom gemenskapen. Syftet med anbudet skall vara att fastställa bidragsbeloppet.

De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter skall infordra anbud på grundval av ett tillstånd vari villkoren för anbudsinfordran fastställs. Dessa villkor måste garantera lika tillträde för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

Artikel 17c

1. Basbeloppet för exportbidraget skall fastställas varje månad för icke denaturerade produkter som exporteras i sådant naturligt tillstånd som anges i artikel 1.1 d.

Sådant periodiskt fastställande kan emellertid avbrytas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 41 om det periodiska fastställandet av exportbidraget för vitsocker som inte är vidare förädlat tills vidare avbryts. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

2. Basbeloppet för exportbidraget för de produkter som avses i punkt 1, med undantag för sorbos, skall vara lika med en hundradel av ett belopp som erhållits genom beaktande av

a) skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker i det område i gemenskapen som har det största överskottet den månad då basbeloppet fastställs, och noteringarna och priserna för vitsocker på världsmarknaden,

b) behovet att upprätta balans mellan

— användningen av basprodukter från gemenskapen i framställningen av förädlade varor för export till tredje land, och

— användningen av produkter från tredje land som införts i enlighet med bestämmelser om aktiv förädling.

3. När det gäller sorbos skall basbeloppet för exportbidraget vara lika med basbeloppet för exportbidraget minus en hundradel av det produktionsbidrag som gäller i enlighet med förordning (EEG) nr 1010/86 för de produkter som förtecknas i bilaga 1 till den förordningen.

4. Tillämpningen av basbeloppet för exportbidraget får begränsas till vissa av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 d.

Artikel 18

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaderna för socker skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv förädling

— på de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och 1.1 d, och

— i särskilda fall, på de produkter som förtecknas i artikel 1.1 och som är avsedda för framställning av de varor som förtecknas i bilaga 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 19

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

▼B

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

a) Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som tull.

b) Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 20

1. Om världsmarknadspriset för socker är högre än interventionspriset, får en exportavgift tillämpas på det aktuella sockret. Denna avgift måste tillämpas när cif-priset för vitsocker eller råsocker är högre än interventionspriset plus ett belopp som är lika med summan av 10 % av interventionspriset och den lagringsavgift som gäller under det aktuella regleringsåret.

Exportavgiften får fastställas genom anbud. Utom i det fall att anbudsförfarande används, skall den avgift som skall tas ut vara den avgift som gäller den dag då exporten genomförs.

2. Om cif-priset för vitsocker eller råsocker är högre än interventionspriset plus ett belopp som är lika med summan av 10 % av interventionspriset och den lagringsavgift som gäller under det aktuella regleringsåret, får rådet, på kommissionens förslag i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget, besluta att bevilja ett importstöd för den aktuella produkten.

Om det fastställs att

a) leveranser till gemenskapen, eller

b) leveranser till en viktig förbrukningsregion inom gemenskapen,

inte kan säkerställas genom gemenskapens disponibla kvantiteter, skall rådet, på kommissionens förslag i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget, besluta att bevilja importstödet och fastställa villkoren för tillämpningen därav. Dessa villkor skall särskilt avse den kvantitet vitsocker eller råsocker som skall omfattas av stödet, stödets tillämpningsperiod och, i förekommande fall, de importerande regionerna.

3. Följande skall beslutas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41:

a) De cif-priser som avses i punkterna 1 och 2.

b) De övriga tillämpningsföreskrifterna till denna artikel.

När det gäller de produkter som avses i artikel 1.1 b, 1.1 c, 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h får liknande bestämmelser som dem som avses i punkterna 1 och 2 antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41.

4. De belopp som följer av tillämpningen av denna artikel skall fastställas av kommissionen. De exportavgifter som fastställs genom anbudsförfarande skall emellertid fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 41.

Artikel 21

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet.

▼B

Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

2. Artikel 26 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall den sista meningen ersättas med följande:

”Artiklarna 8, 9, 17 och 20 skall inte gälla sådant socker och artiklarna 9, 17 och 20 skall inte gälla isoglukos och inulinsirap.”

b) I punkt 2 skall hänvisningen till ”artikel 18” ersättas med en hänvisning till ”artikel 20”.

3. Artikel 35 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1.Importtull skall inte tillämpas vid import av preferenssocker.”

b) I punkt 2 skall ”avses i artikel 21.2” ersättas med ”avses i artikel 19.2”.

II. *Rådets förordning (EEG) nr 431/68 av den 9 april 1968 (EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3).*

Artikel 2 skall utgå.

III. *Rådets förordning (EEG) nr 766/68 av den 18 juni 1968 (EGT nr L 143, 25.6.1968, s. 6), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1489/76 (EGT nr L 167, 26.6.1976, s. 13).*

Rådets förordning (EEG) nr 770/68 av den 18 juni 1968 (EGT nr L 143, 25.6.1968, s. 16).

Rådets förordning (EEG) nr 226/72 av den 31 januari 1972 (EGT nr L 28, 1.2.1972, s. 3).

Rådets förordning (EEG) nr 608/72 av den 23 mars 1972 (EGT nr L 75, 28.3.1972, s. 5).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 5

OLJOR OCH FETTER

I. *Rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 (EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025), senast ändrad genom förordning (EG) nr 3179/93 (EGT nr L 285, 20.11.1993, s. 9)*

1. Avdelning I skall ersättas med följande:

”AVDELNING I

Handel

Artikel 2

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1.2 c eller av produkter enligt KN-numren 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 och 1522 00 39 skall en importlicens framläggas.

Vid export av olivolja från gemenskapen skall en exportlicens framläggas.

Vid export från gemenskapen av andra produkter som förtecknas i artikel 1.2 kan framläggandet av en exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artikel 3.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38.

Artikel 2a

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som förtecknas i artikel 1.2.

Artikel 2b

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 10.2 och för att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter som förtecknas i artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2 De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

▼B

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna skall tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i nämnda avtal.

Artikel 3

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera olivolja, rybs- och rapsfrö som skördats inom gemenskapen på grundval av noteringar eller priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av de kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt. Vad beträffar olivolja får exportbidraget även fastställas på olika nivåer beroende på kvalitet och presentation om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38. För olivolja får exportbidrag bl. a. fastställas

a) med regelbundna intervaller,

b) genom anbudsinfordran om marknadssituationen gör detta nödvändigt. För olivolja får anbudsinfordran begränsas till vissa bestämmelseländer, vissa kvantiteter och kvaliteter och presentationer.

Med undantag för bidragsbelopp som fastställs genom anbudsinfordran skall bidragsbeloppet fastställas minst en gång i månaden. Vid behov får kommissionen under mellantiden justera exportbidrag, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

4. Exportbidrag för olivolja skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser

— priserna för och tillgången på olivolja på gemenskapsmarknaden,

— världsmarknadspriserna för olivolja,

b) de begränsningar som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget.

Om situationen på världsmarknaden inte gör det möjligt att fastställa de fördelaktigaste priserna för olivolja, får världsmarknadspriset för de vegetabiliska oljor som är huvudkonkurrenter användas tillsammans med den skillnad som noterats under en representativ period mellan det priset och priset för olivolja.

Exportbidragsbeloppet får inte vara högre än skillnaden mellan priset för olivolja inom gemenskapen och samma pris på världsmarknaden, i förekommande fall justerat för att beakta kostnaderna för att exportera produkterna till den marknaden.

5. Exportbidrag för rybs- och rapsfrö skall fastställas mot bakgrund av

a) priserna inom gemenskapen på de olika representativa marknaderna för förädling och export och nivån på marknadspriserna inom gemenskapen för rybs- och rapsfrö och de sannolika utvecklingstrenderna för dessa priser,

b) situationen inom gemenskapen vad avser tillgången på dessa produkter i förhållande till efterfrågan,

▼B

c) de fördelaktigaste priser som noterats på de olika marknaderna i importerande tredje länder,

d) transportkostnader på världsmarknaden,

e) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten,

f) de begränsningar som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

6. Exportbidrag skall beviljas endast på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller vid export av olivolja och rybs- och rapsfrö skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen eller, i förekommande fall

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. När det gäller olivolja och rybs- och rapsfrö för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38.

9. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall en referensperiods utlöpande inte påverka exportlicensers giltighet.

10. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38.

Artikel 3a

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i en bestämmelse som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 3b

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1.2 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

▼B

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

2. Artikel 4.1 skall ersättas med följande:

”1. Ett produktionsriktpris, ett interventionspris och ett representativt marknadspris för olivolja skall fastställas varje år för gemenskapen.

Om de faktorer som används vid fastställandet av det representativa marknadspriset för olivolja under regleringsåret genomgår en förändring som, på grundval av de kriterier som skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38, kan betraktas som betydande, skall ett beslut fattas i enlighet med samma förfarande om att justera det representativa marknadspriset under det regleringsåret.

I sådant fall får beloppet för det konsumtionsstöd som avses i artikel 11.5 och 11.6 justeras i enlighet med samma förfarande.”

3. Artiklarna 9, 14, 15, 16, 17, 18 och 19 utgår.

4. Artikel 20 skall ersättas med följande:

”Artikel 20

1. Om olivolja exporteras till tredje land och världsmarknadspriserna är högre än gemenskapspriset, får en avgift som täcker skillnaden tas ut.

2. För olivolja som inte har genomgått en raffineringsprocess får beloppet för avgiften inte vara högre än cif-priset för olivolja minus det representativa marknadspris som fastställts i enlighet med artiklarna 4 och 6. Cif-priset skall bestämmas på grundval av de fördelaktigaste köpmöjligheterna på världsmarknaden och priserna skall justeras i förhållande till eventuella skillnader vad avser beteckningen eller kvaliteten på de aktuella produkterna.

För olivolja som har genomgått en raffineringsprocess får beloppet för avgiften inte vara högre än det cif-pris som avses i första stycket minus det representativa marknadspriset, varvid differensen allt efter omständigheterna multipliceras med en koefficient på 111 som motsvarar den mängd jungfruolja som krävs för framställning av 100 kg raffinerad olivolja eller med en koefficient på 149 som motsvarar den mängd rå olivolja av pressrester som krävs för framställning av 100 kg raffinerad olivolja av pressrester.

3. Exportavgiften skall fastställas av kommissionen.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38.”

5. Artikel 20a skall ersättas med följande:

”Artikel 20a

1. Olivolja som används till framställning av konserverad fisk enligt KN-nummer 1604, med undantag för undernummer 1604 30, konserverade skaldjur och blötdjur enligt KN-nummer 1605 och konserverade grönsaker enligt KN-numren 2001, 2002, 2003, 2004 och 2005 skall omfattas av ett system med produktionsbidrag.

2. Beloppet för bidraget skall fastställas på grundval av skillnaden mellan priserna på världsmarknaden och på gemenskapsmarknaden. För detta ändamål skall följande beaktas:

— Den avgift vid import som under en referensperiod gäller för olivolja enligt undernummer KN 1509 90 00.

— De faktorer som beaktas vid fastställandet av de exportbidrag som gäller för olivolja enligt undernummer KN 1509 90 00 under en referensperiod.

Om den olivolja som används till framställningen av konserver är producerad inom gemenskapen, skall emellertid bidraget vara lika med det belopp som avses i föregående stycke, plus ett belopp som är lika med det konsumtionsstöd som gäller den dag då bidraget tillämpades.

3. Det exportbidrag som fastställts tidigare skall behållas, om skillnaden mellan det bidraget och det nya bidraget inte överstiger ett belopp som skall fastställas.

4. I händelse av betydande förändringar av det representativa marknadspriset i början av bidragets giltighetstid, får vid fastställandet av

▼B

bidraget hänsyn även tas till skillnaden mellan det nya representativa priset och det referenspris som gällde tidigare.

5. Rätt till bidraget förvärvas vid den tidpunkt då olivoljan används till framställningen av konserver. Medlemsstaterna skall genom övervakningsåtgärder säkerställa att bidraget endast beviljas för olivolja som används till framställningen av de konserver som avses i punkt 1.

6. Kommissionen skall fastställa produktionsbidraget varannan månad.

7. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt beträffande de övervakningsåtgärder som avses i punkt 5, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 38.”

6. Artiklarna 20b och 28 skall utgå.

II. *Förordning (EEG) nr 142/67 av den 21 juni 1967 (EGT nr L 125, 26.6.1967, s. 2461), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2429/72 (EGT nr L 264, 23.11.1972, s. 1)*

Förordning (EEG) nr 143/67 av den 21 juni 1967 (EGT nr L 125, 26.6.1967, s. 2463), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2077/71 (EGT nr L 220, 30.9.1971, s. 1)

Förordning (EEG) nr 19/69 av den 20 december 1968 (EGT nr L 3, 7.1.1969, s. 2), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2429/72 (EGT nr L 264, 23.11.1972, s. 1)

Förordning (EEG) nr 2596/69 av den 18 december 1969 (EGT nr L 324, 27.12.1969, s. 12)

Förordning (EEG) nr 1076/71 av den 25 maj 1971 (EGT nr L 116, 28.5.1971, s. 2)

Förordning (EEG) nr 443/72 av den 29 februari 1972 (EGT nr L 54, 3.3.1972, s. 3), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2560/77 (EGT nr L 303, 28.11.1977, s. 1)

Förordning (EEG) nr 1569/72 av den 20 juli 1972 (EGT nr L 167, 25.7.1972, s. 9), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2206/90 (EGT nr L 201, 31.1.1990, s. 11)

Förordning (EEG) nr 2751/78 av den 23 november 1978 (EGT nr L 331, 28.11.1978, s. 5)

Förordning (EEG) nr 591/79 av den 26 mars 1979 (EGT nr L 78, 30.3.1979, s. 2), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2903/89 (EGT nr L 280, 29.9.1989, s. 3)

Förordning (EEG) nr 1594/83 av den 14 juni 1983 (EGT nr L 163, 22.6.1983, s. 44), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1321/90 (EGT nr L 132, 23.5.1990, s. 15)

Förordning (EEG) nr 1491/85 av den 23 maj 1985 (EGT nr L 151, 10.6.1985, s. 15), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1724/91 (EGT nr L 162, 26.6.1991 s. 35)

Förordning (EEG) nr 2194/85 av den 25 juli 1985 (EGT nr L 204, 2.8.1985, s. 7), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1725/91 (EGT nr L 162, 26.6.1991, s. 37)

Förordning (EEG) nr 1650/86 av den 26 maj 1986 (EGT nr L 145, 30.5.1986, s. 8)

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 6

LIN OCH HAMPA

I. *Rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 29 juni 1970 (EGT nr L 146, 4.7.1970, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1557/93 (EGT nr L 154, 25.6.1993, s. 26).*

Artiklarna 7 och 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som fastställs i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som tull.

— Tillämpning av en kvantitativ begränsning eller åtgärd som har motsvarande effekt.

Artikel 8

1. Denna artikel skall gälla utan att detta påverkar restriktivare bestämmelser som antas av medlemsstater.

2. Obehandlad äkta hampa enligt KN-nummer 5302 10 00 som kommer från tredje land får importeras endast om produkten uppfyller de villkor som fastställs i artikel 4.1 och bevis framläggs på att dess tetrahydrokannabinolhalt inte är högre än den halt som anges i artikel 4.4.

3 Endast sådant frö av hampasorter enligt KN-nummer 1207 99 10 som kommer från tredje land som erbjuder de garantier som avses i artikel 4.1 och som är upptaget i den förteckning som skall upprättas får importeras. Nämnda förteckning skall upprättas i enlighet med villkor som skall fastställas i enlighet med artikel 4.4.

4. Gemenskapens import av de produkter som anges i punkterna 2 och 3 skall underkastas kontroller för att fastställa huruvida villkoren i denna artikel är uppfyllda eller ej.

Om nämnda villkor är uppfyllda, skall importerande medlemsstat utfärda ett intyg därom.

5. Endast följande skall ha tillstånd att importera hampfrö enligt KN-nummer 1207 99 91:

— Forskningsorganisationer och forskningsinstitut.

— Fysiska eller juridiska personer som kan framlägga bevis på en tillräcklig verksamhet inom den aktuella sektorn.

6. All import av frö enligt punkt 5 som genomförs av personer enligt punkt 5 andra strecksatsen skall omfattas av ett kontrollsystem som skall täcka alla led till dess att fröet används till ett annat ändamål än till sådd.

7. Medlemsstater skall meddela kommissionen de bestämmelser de har antagit för att säkerställa den kontroll som avses i punkt 6 innan de börjar tillämpas. Om sådana bestämmelser inte medger att sådan kontroll genomförs effektivt, skall beslut om de ändringar som den berörda medlemsstaten skall göra fattas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 12.

8. Tillämpningsföreskrifter till denna punkt skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 12.

Artikel 8a

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och definiera i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta förebyggande åtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

▼B

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

II. *Rådets förordning (EEG) nr 1430/82 av den 18 maj 1982 (EGT nr L 162, 12.6.1982, s. 27), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2058/84 (EGT nr L 191, 19.7.1984, s. 5).*

Artikel 2 skall utgå.

III. *Rådets förordning (EEG) nr 2059/84 av den 16 juli 1984 (EGT nr L 191, 19.7.1984, s. 6).*

Artiklarna 2, 3 och 4 skall utgå.

IV. *Rådets förordning (EEG) nr 1054/72 av den 19 maj 1972 (EGT nr L 120, 25.5.1972, s. 1).*

Ovanstående förordning skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 7

MJÖLKPRODUKTER

I. *Rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 (EGT nr L 148, 27.6.1968, s. 13), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2807/94 (EGT nr L 298, 19.11.1994, s. 1)*

1. Artikel 4 skall utgå.

2. Avdelning III skall ersättas med följande:

”AVDELNING III

Handel med tredje land

Artikel 13

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1 skall en importlicens framläggas. Vid export från gemenskapen av någon av dessa produkter kan framläggande av en exportlicens krävas.

2. Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 16 och 17.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

3. Följande skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30:

a) Förteckningen över de produkter för vilka exportlicenser skall framläggas.

b) Licensernas giltighetstid.

c) Övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel.

Artikel 14

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 15

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

▼B

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 16

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som sluts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30.

2. Kvoter får förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av det dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 17

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av de varor som förtecknas i bilagan, om de är produkter enligt artikel 1. a, 1. b, 1. c, 1. d, 1. e och 1. g, exportera de produkter som anges i artikel 1 på grundval av priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Exportbidrag för de produkter som anges i artikel 1 i form av de varor som förtecknas i bilagan får inte vara högre än de exportbidrag som gäller för sådana produkter som exporteras utan vidare förädling.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

▼B

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30. Exportbidrag får fastställas

a) med regelbundna intervaller,

b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har fastställts.

Om inte fastställandet sker genom anbudsförfarande skall den förteckning över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbelopp får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än fyra veckor och under mellantiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet. Exportbidrag för de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilagan får fastställas enligt en annan tidtabell som fastställs i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

4. Exportbidrag för de produkter som förtecknas i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på mjölk och mjölkprodukter på världsmarknaden,

b) de fördelaktigaste saluförings- och transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till gemenskapshamnar eller andra utförselorter samt transportkostnaderna till bestämmelseländerna, samt efterfrågan på gemenskapsmarknaden,

c) målen med den gemensamma organisationen av marknaderna för mjölk och mjölkprodukter, som är att säkerställa en balanserad situation och naturlig utveckling av priser och handeln på dessa marknader,

d) de begränsningar som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget,

e) vikten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,

f) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

Dessutom skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land, och användningen av de produkter från dessa länder som får importeras för aktiv förädling.

5. För de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras som sådana

a) skall priserna inom gemenskapen enligt punkt 1 fastställas på grundval av de gällande priser som visar sig vara mest fördelaktiga med avseende på export,

b) skall priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 fastställas på grundval av bl. a.

a) priserna på marknader i tredje länder,

b) de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

c) de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

d) anbudspriserna fritt gränsen.

6. Exportbidrag för de produkter som avses i punkt 1 beviljas endast på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras som sådana skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

▼B

a) för den destination som anges i licensen eller, i förekommande fall

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får vidtas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 får tillämpningsområdet för punkterna 6 och 7 utvidgas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilagan.

9. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30.

10. Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen, utom i de fall där punkt 11 gäller,

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken ett exportbidrag har fastställts, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

11. Exportbidrag beviljas inte för produkter som importeras från tredje land och återutförs till tredje land, såvida inte exportören bevisar att

— den produkt som skall exporteras och den produkt som tidigare importerades är en och samma produkt, och

— alla importtullar togs ut vid importen.

I sådana fall skall exportbidraget för varje produkt vara lika med den tull som tagits ut vid import om den tullen är lika med eller lägre än gällande exportbidrag. Om den tull som tagits ut vid import är högre än gällande exportbidrag, skall gällande exportbidrag tillämpas.

12. När det gäller de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilagan, skall punkterna 10 och 11 tillämpas på varor som hänförs till följande KN-nummer:

— 1806 90 60-1806 90 90 (vissa produkter innehållande kakao),

— 1901 (vissa livsmedelsberedningar av mjöl m. m.),

— 2106 90 99 (vissa livsmedelsberedningar som inte nämns på annan plats),

med en hög halt av mjölkprodukter.

13. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

14. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30. Föreskrifter för tillämpningen av punkterna 8, 10, 11 och 12 på de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilagan skall emellertid antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 18

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av systemet för aktiv förädling i samband med de produkter som förtecknas i artikel 1 och som är avsedda för framställning av produkter enligt nämnda artikel eller varor enligt bilagan.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1

▼B

besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader, skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 19

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antas i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 20

1. Om priserna fritt gränsen för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 väsentligt överstiger gemenskapspriserna och om den situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa gemenskapsmarknaden, får de åtgärder som avses i punkt 5 vidtas.

2. Väsentligt högre priser fritt gränsen i den bemärkelse som avses i punkt 1 skall anses föreligga när priset fritt gränsen överstiger det interventionspris som fastställts för den aktuella produkten, höjt med 15 %, eller, när det gäller produkter för vilka inget interventionspris har fastställts, ett pris som har beräknats på grundval av interventionspriset, som skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30 med beaktande av den aktuella produktens art och sammansättning.

3. Den situation i vilken priset fritt gränsen väsentligt överstiger prisnivån kommer sannolikt att bestå om det råder obalans mellan tillgång och efterfrågan och mot bakgrund av förutsebara trender för produktionen och marknadspriserna finns det risk för att den obalansen kommer att kvarstå.

4. Gemenskapsmarknaden skall anses vara störd eller hotad av störningar till följd av den situation som avses i denna artikel om de höga prisnivåerna inom den internationella handeln

— hämmar importen av mjölkprodukter till gemenskapen, eller

— leder till att mjölkprodukter exporteras från gemenskapen,

så att försörjningsbehoven inte längre är tryggade eller det finns risk för att de inte längre kan tryggas inom gemenskapen.

5. Om de villkor som anges i föregående stycken är uppfyllda får beslut fattas om hel eller delvis befrielse från importtullarna och/eller uttag av exportavgifter i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 21

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

▼B

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

II. *Rådets förordning (EEG) nr 876/68 av den 28 juni 1968 (EGT nr L 155, 3.7.1968, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1344/86 (EGT nr L 119, 8.5.1986, s. 36).*

Rådets förordning (EEG) nr 2115/71 av den 28 september 1971 (EGT nr L 222, 2.10.1971 s. 5).

Rådets förordning (EEG) nr 2180/71 av den 12 oktober 1971 (EGT nr L 231, 14.10.1971 s. 1).

Rådets förordning (EEG) nr 1603/74 av den 25 juni 1974 (EGT nr L 172, 27.6.1974 s. 9).

Rådets förordning (EEG) nr 2915/79 av den 18 december 1979 (EGT nr L 329, 24.12.1979 s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3798/91 (EGT nr L 357, 28.12.1991, s. 3).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 8

NÖTKÖTT

I. *Rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 (EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1884/94 (EGT nr L 197, 30.7.1994, s. 27)*

1. Artikel 3 skall utgå.

2. Avdelning II skall ersättas med följande:

”AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 9

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a skall en importlicens framläggas.

Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 b kan framläggande av en importlicens krävas och vid export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a och artikel 1.1 b kan framläggande av en exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 12 och 13.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

Artikel 10

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 11

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

▼B

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 12

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

När det gäller den importkvot om 50 000 ton fryst kött enligt KN-nummer 0202 20 30, 0202 30 och 0206 29 91 som är avsett för bearbetning, skall kommissionen före december varje år inlämna en balansrapport. Rådet får på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet fastställa att hela eller del av kvoten skall omfatta motsvarande kvantiteter kvalitetskött och därvid använda en omräkningsfaktor på 4,375.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung, och, i förekommande fall, upprätthållandet av traditionella handelsmönster,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 13

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som anges i artikel 1 på grundval av priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen. De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt. Export-

▼B

bidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. Exportbidrag får fastställas

a) med regelbundna intervaller, och

b) för begränsade kvantiteter även genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har fastställts.

Om inte fastställandet sker genom anbudsförfarande skall den förteckning över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet fastställas minst en gång var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre månader och under mellantiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på nötköttsprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på nötköttsprodukter på världsmarknaden,

b) målen med den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som är att säkerställa en balanserad situation och naturlig utveckling av priserna och handeln på dessa marknader,

c) de begränsningar som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget,

d) nödvändigheten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,

e) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

Dessutom skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter i framställningen av förädlade varor som exporteras till tredje land, och användningen av de produkter från dessa länder som får importeras för aktiv förädling.

Vid beräkning av bidragsbeloppet för de produkter som anges i a, c och d i bilagan, samt i b under undernummer 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 och 0206 29 91 får dessutom hänsyn tas till de standardkoefficienter som fastställts för var och en av de aktuella produkterna.

5. Priserna inom gemenskapen enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

— gällande priser på representativa gemenskapsmarknader,

— gällande priser vid export.

Priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

— gällande priser på marknader i tredje länder,

— de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

— de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

— anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. Exportbidrag beviljas endast på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

9. Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen, utom i de fall där punkt 10 gäller,

▼B

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 3 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

10. Om undantag inte har beviljats i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27, skall exportbidrag inte beviljas för produkter som importeras från tredje land och återutförs till tredje land.

11. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av skyldigheterna inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

12. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

14 artikla

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling i samband med de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 15

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

▼B

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget."

3. Artikel 22a.2 skall ersättas med följande:

"2. Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna artikel."

II. *Rådets förordning (EEG) nr 98/69 av den 16 januari 1969 (EGT nr L 14, 21.1.1969, s. 2), ändrad genom förordning (EEG) nr 429/77 (EGT nr L 61, 5.3.1977, s. 18).*

Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

1. Produkter som innehas av interventionsorgan får endast avsättas

a) om produkterna är avsedda att användas till ett visst ändamål,

b) om produkterna är avsedda att exporteras, eller,

c) när det gäller avsättning utan en bestämd destination, om det inte föreligger risk för att marknaden störs, särskilt med avseende på nivån på de genomsnittliga marknadspriser som har noterats för vuxna nötkreatur inom gemenskapen och i medlemsstaterna i enlighet med förordning (EEG) nr 1892/87, eller

d) om det av tekniska skäl är nödvändigt att ta ut produkterna från lagret.

2. I de fall som avses i punkt 1 a och 1 b får särskilda villkor fastställas för att säkerställa att produkterna inte används till något annat än det fastställda ändamålet och för att beakta de särskilda kraven i samband med en sådan försäljning.

För att säkerställa fullgörandet av de åtaganden som har gjorts, kan sådana villkor omfatta krav på en säkerhet som skall vara helt eller delvis förverkad om nämnda åtaganden inte fullgörs i sin helhet eller endast fullgörs delvis."

III. *Rådets förordning (EEG) nr 885/68 av den 28 juni 1968 (EGT nr L 156, 4.7.1968 s. 2), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 427/77 (EGT nr L 61, 5.3.1977, s. 16).*

Rådets förordning (EEG) nr 1157/92 av den 28 april 1992 (EGT nr L 122, 7.5.1992 s. 4).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 9

FÅR- OCH GETKÖTT

I. *Rådets förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989 (EGT nr L 289, 7.10.1989, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1886/94 (EGT nr L 197, 30.7.1994, s. 30)*

2. Avdelning II skall ersättas med följande:

”AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 9

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1 kan framläggande av en importlicens respektive en exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artikel 12.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Ett villkor för utfärdandet av sådana licenser kan vara att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Förteckningen över de produkter för vilka exportlicenser erfordras, licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30.

Artikel 10

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 11

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

▼B

Artikel 12

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. De förvaltningsmetoder som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för förhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung, och, i förekommande fall, upprätthållandet av traditionella handelsmönster,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 13

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv förädling i samband med de produkter som anges i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 14

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som har antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

▼B

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 15

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av av importen eller exporten skulle påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

II. *Rådets förordning (EEG) nr 2641/80 av den 14 oktober 1980 (EGT nr L 275, 18.10.1980, s. 2), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3890/92 (EGT nr L 391, 31.12.1992, s. 51).*

Rådets förordning (EEG) nr 2642/80 av den 14 oktober 1980 (EGT nr L 275, 18.10.1980 s. 4), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3939/87 (EGT nr L 373, 31.12.1987, s. 1).

Rådets förordning (EEG) nr 3643/85 av den 19 december 1985 (EGT nr L 348, 24.12.1985 s. 2), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3890/92 (EGT nr L 391, 31.12.1992, s. 51).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 10

GRISKÖTT

I. *Rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1249/89 (EGT nr L 129, 11.5.1989, s. 12).*

1. I artikel 4.1 skall andra stycket ersättas med följande:

”Baspriset skall fastställas på grundval av bl. a. nödvändigheten att fastställa detta pris på en nivå som bidrar till att stabilisera marknadspriserna utan att strukturbetingade överskott bildas inom gemenskapen.”

2. Artikel 5.2 skall ersättas med följande:

”För produkter av standardkvalitet, utom slaktkroppar av gris, skall uppköpspriserna beräknas på grundval av uppköpspriset för slaktkroppar av gris med utgångspunkt från det förhållande som råder mellan handelsvärdet för dessa produkter och handelsvärdet för slaktkroppar av gris.”

3. I artikel 5.4 skall följande led läggas till:

”d) fastställande av den koefficient som uttrycker det förhållande som avses i punkt 2.”

4. Avdelning II skall ersättas med följande:

”AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 8

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1 kan framläggandet av en importlicens respektive en exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 11 och 13.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

Artikel 9

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.1.

Artikel 10

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

▼B

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i nämnda avtal.

Artikel 11

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som sluts inom ramen för förhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 12

1. Om priser på gemenskapsmarknaden höjs väsentligt och den situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa nämnda marknad, får de åtgärder som avses i punkt 4 vidtas.

2. En väsentlig prishöjning i den bemärkelse som avses i punkt 1 skall anses föreligga om det genomsnittliga priset på slaktkroppar av gris på de representativa gemenskapsmarknader som anges i bilagan till förordning (EEG) nr 2123/89 efter en allmän prishöjning inom alla gemenskapsregioner är högre än genomsnittet av dessa priser, beräknat för föregående period om tre regleringsår, från den 1 juli till den 30 juni, vid behov justerat efter de fluktuerande trenderna för de aktuella priserna, höjt med skillnaden mellan detta genomsnitt och genomsnittet av de baspriser som gäller under den aktuella perioden, med beaktande av eventuella ändringar av baspriset i förhållande till genomsnittspriset för den aktuella perioden.

3. En väsentlig prishöjning kan förväntas bestå i den bemärkelse som avses i punkt 1 om det råder en obalans mellan tillgången och efterfrågan på griskött och denna obalans kan förväntas bestå, bl. a. mot bakgrund av

a) fluktuerande trender vad avser antalet betäckta suggor och priserna på smågrisar,

▼B

b) undersökningar och beräkningar som utförs i enlighet med direktiv 93/23/EEG av den 1 juni 1993 om statistiska undersökningar av grisproduktionen,

c) förväntade utvecklingstrender för marknadspriserna för slaktkroppar av gris.

4. Om de villkor som anges i föregående stycken är uppfyllda får beslut fattas om hel eller delvis befrielse från importavgifterna i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall vid behov antas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 13

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som förtecknas i artikel 1 på grundval av noteringar eller priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen. De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24. Exportbidrag skall fastställas med regelbundna intervaller, men anbudsförfarande får inte tillämpas.

Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet skall fastställas minst var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre månader och under mellantiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på grisköttsprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på grisköttsprodukter på världsmarknaden,

b) nödvändigheten av att undvika störningar som kan förorsaka en långvarig obalans mellan tillgång och efterfrågan på gemenskapsmarknaden,

c) den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten,

d) de gränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

Vid fastställande av exportbidraget skall dessutom särskild hänsyn tas till behovet att upprätta en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter i framställningen av förädlade varor som exporteras till tredje land, och användningen av de produkter från tredje land som får importeras för aktiv förädling.

Vid beräkning av bidragsbeloppet för de produkter som anges i artikel 1 skall hänsyn tas till skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden för den kvantitet foderspannmål som krävs för att inom gemenskapen framställa 1 kg griskött. När det gäller andra produkter än slaktkroppar av gris skall även de koefficienter som avses i artikel 5.2 beaktas.

5. Det gemenskapspris som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

▼B

a) de faktiska priserna i de olika avsättningsleden inom gemenskapen,

b) de faktiska exportpriserna.

De världsmarknadspriser som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

a) de faktiska priserna på tredje länders marknader,

b) de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

c) de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. Exportbidrag beviljas endast på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller, i förekommande fall,

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. När det gäller produkter som anges i artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

9. Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har exporterats från gemenskapen,

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen, utom i de fall där punkt 10 gäller, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

10. Exportbidrag beviljas inte för de produkter enligt artikel 1 som importeras från tredje land och återutförs till tredje land, såvida inte exportören bevisar

— att den produkt som skall exporteras och den produkt som tidigare importerades är en och samma produkt,

— att alla importtullar togs ut vid importen.

I sådana fall skall exportbidraget för varje produkt vara lika med den tull som togs ut vid importen, om denna tull är lika med eller lägre än exportbidraget. Om den tull som togs ut vid importen är högre än gällande exportbidrag, skall gällande exportbidrag tillämpas.

11. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

12. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

Artikel 14

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för griskött skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv förädling i samband med de produkter enligt artikel 1 som är avsedda att användas i framställningen av de produkter som anges i nämnda artikel.

▼B

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 15

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

II. *Rådets förordning (EEG) nr 2764/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 21), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 4160/87 (EGT nr L 392, 31.12.1987, s. 46).*

Rådets förordning (EEG) nr 2765/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975 s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 2766/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975 s. 25), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3906/87 (EGT nr L 370, 30.12.1987, s. 11).

Rådets förordning (EEG) nr 2768/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975 s. 39).

Rådets förordning (EEG) nr 2769/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975 s. 43).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 11

FJÄDERFÄKÖTT

I. *Rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 77), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1574/93 (EGT nr L 52, 24.6.1993, s. 1)*

1. Artiklarna 3-11 skall ersättas med följande:

”Artikel 3 3

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 kan framläggandet av en importlicens respektive en exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 6 och 8.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17.

Artikel 4

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.1.

Artikel 5

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till målet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 6

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1.1 som följer av avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17.

▼B

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, och i förekommande fall om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 7

Om priser på gemenskapsmarknaden höjs väsentligt och den situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa nämnda marknad, får lämpliga åtgärder vidtas.

Rådet skall, på förslag av kommissionen, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel.

Artikel 8

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som förtecknas i artikel 1.1 på grundval av priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17. Exportbidrag skall fastställas med regelbundna intervaller, men anbudsförfarande får inte tillämpas.

Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet skall fastställas minst var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre månader och under mellantiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

▼B

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på fjäderfäköttsprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på fjäderfäköttsprodukter på världsmarknaden,

b) vikten av att undvika störningar som kan förorsaka en långvarig obalans mellan tillgång och efterfrågan på gemenskapsmarknaden,

c) den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten,

d) de gränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

Vid fastställande av exportbidraget skall dessutom särskild hänsyn tas till behovet att upprätta en balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land, och användningen av de produkter från tredje land som får importeras för aktiv förädling.

Vid beräkning av bidragsbeloppet för de produkter som anges i artikel 1.1 skall hänsyn tas till skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden för den kvantitet foderspannmål som krävs för att inom gemenskapen framställa 1 kg fjäderfäkött. När det gäller andra produkter än fjäderfäkött skall hänsyn tas till skillnaderna i vikt mellan de olika produkterna och/eller den genomsnittliga skillnaden mellan deras handelsvärden.

5. Det gemenskapspris som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

a) de faktiska priserna i de olika avsättningsleden inom gemenskapen,

b) de faktiska exportpriserna.

De världsmarknadspriser som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

a) de faktiska priserna på tredje länders marknader,

b) de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

c) de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. Exportbidrag skall endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens, utom när det gäller daggamla kycklingar för vilka en licens får beviljas i efterhand.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1.1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller, i förekommande fall,

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. När det gäller produkter enligt artikel 1.1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd, får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17.

9. Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har exporterats från gemenskapen,

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen, utom i de fall där punkt 10 gäller, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

10. Exportbidrag skall inte beviljas för de produkter enligt artikel 1.1 som importeras från tredje land och återutförs till tredje land, såvida inte exportören bevisar

▼B

— att den produkt som skall exporteras och den produkt som tidigare importerades är en och samma produkt,

— att alla importtullar togs ut vid importen.

I sådana fall skall exportbidraget för varje produkt vara lika med den tull som tagits ut vid import om den tullen är lika med eller lägre än gällande exportbidrag. Om den tull som tagits ut vid import är högre än gällande exportbidrag, skall gällande exportbidrag tillämpas.

11. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

12. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17.

Artikel 9

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling i samband med de produkter enligt artikel 1.1 som är avsedda att användas i framställningen av de produkter som avses i artikel 1.1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 10

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 11

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar

▼B

en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

2. Artikel 12 skall utgå.

II. *Rådets förordning (EEG) nr 2778/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 84), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3714/92 (EGT nr L 378, 23.12.1992, s. 23).*

Rådets förordning (EEG) nr 2779/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975 s. 90).

Rådets förordning (EEG) nr 2780/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975 s. 94).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 12

ÄGG, ÄGGALBUMIN OCH MJÖLKALBUMIN

A. ÄGG

I. Rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 49), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1574/93 (EGT nr L 152, 24.6.1993, s. 1)

1. Artiklarna 3-11 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 ►C1 kan framläggandet av en importlicens respektive en exportlicens krävas. ◄

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 6 och 8.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17.

Artikel 4

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.1.

Artikel 5

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i nämnda avtal.

▼B

Artikel 6

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1.1 som följer av avtal som sluts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, och, i förekommande fall om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 7

Om priser på gemenskapsmarknaden höjs väsentligt och den situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa nämnda marknad, får lämpliga åtgärder vidtas.

Rådet skall, på förslag av kommissionen, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel.

Artikel 8

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som anges artikel 1.1 på grundval av priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17. Exportbidrag får fastställas med regelbundna intervaller, men anbudsförfarande får inte tillämpas.

Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet skall fastställas minst en gång var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre

▼B

månader och under mellantiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på äggprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på äggprodukter på världsmarknaden,

b) nödvändigheten att undvika störningar som kan förorsaka en långvarig obalans mellan tillgång och efterfrågan på gemenskapsmarknaden,

c) den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten,

d) de gränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

Vid fastställande av bidragsbeloppet skall dessutom särskild hänsyn tas till behovet att upprätta en balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land, och användningen av de produkter från tredje land som får importeras för aktiv förädling.

Vid beräkning av bidragsbeloppet för de produkter som anges i artikel 1.1 skall hänsyn tas till skillnaden mellan å ena sidan priserna inom gemenskapen och å andra sidan priserna på världsmarknaden för den kvantitet foderspannmål som krävs för att inom gemenskapen framställa 1 kg ägg med skal. När det gäller andra produkter än ägg med skal skall hänsyn tas till den kvantitet ägg med skal som används i framställningen av sådana produkter och/eller det genomsnittliga förhållandet mellan handelsvärdet på äggets olika beståndsdelar.

5. Det gemenskapspris som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

a) de faktiska priserna i de olika avsättningsleden inom gemenskapen,

b) de faktiska exportpriserna.

De världsmarknadspriser som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

a) de faktiska priserna på tredje länders marknader,

b) de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

c) de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. För de produkter enligt artikel 1.1 som exporteras utan vidare förädling skall exportbidrag endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens, utom när det gäller kläckägg för vilka en licens får beviljas i efterhand.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1.1 och som exporteras utan vidare förädling skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller, i förekommande fall,

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall får gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 får tillämpningsområdet för punkterna 6 och 7 utvidgas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1.1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga 1.

9. När det gäller produkter enligt artikel 1.1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17.

10. Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har exporterats från gemenskapen,

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen, utom i de fall där punkt 11 gäller, och

▼B

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

11. Exportbidrag beviljas inte för de produkter enligt artikel 1.1 som importeras från tredje land och återutförs till tredje land, såvida inte exportören bevisar

— att den produkt som skall exporteras och den produkt som tidigare importerades är en och samma produkt,

— att tullen togs ut vid importen.

I sådana fall skall exportbidraget för varje produkt vara lika med den tull som tagits ut vid import om den tullen är lika med eller lägre än gällande exportbidrag. Om den tull som tagits ut vid import är högre än gällande exportbidrag, skall gällande exportbidrag tillämpas.

12. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

13. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17. Bilaga 1 skall ändras i enlighet med samma förfarande. Föreskrifter för tillämpningen av punkt 8 på de produkter som avses i artikel 1.1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga 1, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 9

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för ägg skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda att bestämmelser om aktiv förädling tillämpas

— på de produkter enligt artikel 1.1 som är avsedda att användas i framställningen av de produkter som avses i artikel 1.1 b, och

— i särskilda fall, på de produkter enligt artikel 1.1 som är avsedda att användas i framställningen av de varor som förtecknas i bilaga 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 10

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

▼B

Artikel 11

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1.1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

2. Artikel 12 skall utgå.

II. Rådets förordning (EEG) nr 2773/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 64), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 4155/87 (EGT nr L 392, 31.12.1987, s. 29).

Rådets förordning (EEG) nr 2774/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975 s. 68).

Rådets förordning (EEG) nr 2775/75 av den 1 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975 s. 72).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

B. ÄGGALBUMIN OCH MJÖLKALBUMIN

Rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 (EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 104), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 4001/87 (EGT nr L 377, 31.12.1987, s. 44).

1. Den inledande meningen i artikel 1 skall ersättas med följande: ”Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för följande produkter:”.

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1 ►**C1** kan framläggandet av en importlicens krävas. ◄

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artikel 4.

Importlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2771/75.”

3. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228

▼B

i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2771/75. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.”

4. Artikel 4 skall ersättas med följande:

”Artikel 4

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som sluts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2771/75.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna när ansökningarna har inkommit (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, och, i förekommande fall, om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.”

5. Artikel 5 skall ersättas med följande:

”Artikel 5

Om priser på gemenskapsmarknaden höjs väsentligt och den situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa nämnda marknad, får lämpliga åtgärder vidtas.

▼B

Rådet skall, på förslag av kommissionen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 43 i fördraget, anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel.”

6. Artikel 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för ägg skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda att bestämmelser om aktiv förädling tillämpas på de produkter enligt artikel 1 som är avsedda att användas i framställningen av de produkter som anges i den artikeln.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas av aktiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.”

7. Artikel 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antas i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.”

▼B

BILAGA 13

FRUKT OCH GRÖNSAKER

I. *Rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 (EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 3669/93 (EGT nr L 338, 31.12.1993, s. 26)*

Avdelning IV skall ersättas med följande:

”AVDELNING IV

Handel med tredje land

Artikel 22

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som avses i artikel 1.2 kan krav ställas att en importlicens respektive en exportlicens skall framläggas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 25 och 26.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 33.

Artikel 23

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som avses i artikel 1.2.

2. Om tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan är beroende av ingångspriset för det importerade partiet skall riktigheten av detta pris kontrolleras med användning av ett schablonmässigt importvärde som beräknas av kommissionen för varje enskilt ursprung och varje enskild produkt på grundval av ett vägt genomsnitt av priserna för de aktuella produkterna på medlemsstaternas representativa importmarknader eller, i förekommande fall, på andra marknader.

3. Om det anmälda ingångspriset på det aktuella partiet är högre än det schablonmässiga importvärdet höjt med en marginal, som fastställs i enlighet med punkt 5 och som inte får överstiga det schablonmässiga värdet med mera än 10 %, skall en säkerhet ställas som motsvarar de importtullar som fastställs på grundval av det schablonmässiga importvärdet.

4. Om ingångspriset på det aktuella partiet inte deklareras vid tullklareringen, beror tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan på det schablonmässiga importvärdet eller tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i tullföreskrifterna på villkor som skall fastställas i enlighet med punkt 5.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 33.

Artikel 24

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

▼B

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 33. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 25

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1.2 som följer av avtal som sluts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 33.

2. Kvoter får förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 26

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera ekonomiskt betydande kvantiteter av de produkter som avses i artikel 1.2 på grundval av priser för dessa produkter i internationell handel och inom de gränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

▼B

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen.

Exportbidraget får variera beroende på destination, om situationen i den internationella handeln eller de särskilda behoven på vissa marknaden gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 33. Exportbidrag skall fastställas med regelbundna intervaller.

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller får vid behov justeras av kommissionen under mellantiden, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priser och tillgång på frukt och grönsaker på gemenskapsmarknaden,

— priser på frukt och grönsaker i internationell handel,

b) saluföringskostnader och de lägsta kostnaderna för transport från gemenskapsmarknader till exporthamnar eller andra utförselorter inom gemenskapen samt kostnaderna för att saluföra varorna på marknaden i bestämmelselandet,

c) den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten,

d) de gränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

5. De gemenskapspriser som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av de priser som är mest fördelaktiga ur exportsynpunkt.

De världsmarknadspriser som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

a) de noterade priserna på tredje länders marknader,

b) de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

c) de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder,

d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. Exportbidrag skall endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1.2 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. När det gäller produkter enligt artikel 1.2 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 33.

9. Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har exporterats från gemenskapen,

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 33, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

10. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

11. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

▼B

Artikel 27

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i samband med import av produkter enligt artikel 1.2 från tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpningen av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

2. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

Artikel 28

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1.2 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land.

Sådana åtgärder får, beroende på det enskilda fallet, endast tillämpas till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört eller till dess att de kvantiteter som har återtagits eller köpts upp har minskat avsevärt.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

II. *Rådets förordning (EEG) nr 2518/69 av den 9 december 1969 (EGT nr L 318, 18.12.1969, s. 17), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2455/72 (EGT nr L 266, 14.11.1972, s. 7).*

Rådets förordning (EEG) nr 2707/72 av den 19 december 1972 (EGT nr L 291, 28.12.1972 s. 3).

Rådets förordning (EEG) nr 1200/88 av den 28 april 1988 (EGT nr L 115, 3.5.1988 s. 7), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3821/90 (EGT nr L 366, 29.12.1990, s. 45).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 14

BEARBETADE FRUKTER OCH GRÖNSAKER

I. *Rådets förordning (EEG) nr 426/86 av den 24 februari 1986 (EGT nr L 49, 27.2.1986, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1490/94 (EGT nr L 161, 29.6.1994, s. 13)*

1. Avdelning II skall ersättas med följande:

”AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 9

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som avses i artikel 1.1 kan krav ställas på framläggande av en importlicens respektive en exportlicens.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 12, 13, 14 och 14a.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser kan utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 10

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som avses i artikel 1.1.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 10a

1. För de produkter som anges i del B i bilaga 1 skall ett lägsta importpris fastställas för regleringsåren 1995, 1996, 1997, 1998 och 1999. Det lägsta importpriset skall fastställas med särskilt beaktande av

— importpriserna fritt gemenskapens gräns,

— gällande priser på världsmarknaden,

— situationen på gemenskapens interna marknad,

— utvecklingen av handeln med tredje land.

Om det lägsta importpriset inte respekteras skall, förutom tull, en utjämningsavgift tas ut, beräknad på grundval av de priser som tillämpas av de viktigaste levererande tredje länderna.

2. Det lägsta importpriset för torkade druvor skall fastställas innan regleringsåret börjar löpa.

Ett lägsta importpris skall fastställas för korinter och andra torkade druvor. För var och en av de två produktgrupperna får det lägsta importpriset fastställas för produkter i detaljhandelsförpackningar med en nettovikt som skall fastställas närmare och för produkter i detaljhandelsförpackningar med en högre nettovikt.

3. Det lägsta importpriset för bearbetade körsbär skall fastställas innan regleringsåret börjar löpa. Priset får fastställas för produkter i detaljhandelsförpackningar med en fastställd nettovikt.

4. Det lägsta importpris som skall respekteras för torkade druvor skall vara det lägsta importpris som gäller på importdagen. Den eventuella utjämningsavgift som skall tas ut skall vara den som gäller på samma dag.

5. Det lägsta importpris som skall respekteras för sura körsbär och bearbetade körsbär skall vara det lägsta importpris som gäller på dagen för godkännande av att produkterna börjar omsättas fritt.

▼B

6. Utjämningsavgifter för torkade druvor skall fastställas i förhållande till en importprisskala. Skillnaden mellan det lägsta importpriset och varje steg på skalan skall vara

— 1 % av det lägsta priset för det första steget,

— 3, 6 och 9 % av det lägsta priset för det andra, tredje och fjärde steget.

Det femte steget på skalan skall omfatta alla fall där importpriset är lägre än importpriset enligt det fjärde steget.

Den högsta utjämningsavgift som skall fastställas för torkade druvor får inte överstiga skillnaden mellan det lägsta priset och ett belopp som fastställs på grundval av de mest fördelaktiga priser som av de mest representativa tredje länderna tillämpas på världsmarknaden för betydande kvantiteter.

7. Om importpriset för sura körsbär och bearbetade körsbär är lägre än det lägsta priset för dessa produkter, skall en utjämningsavgift som är lika med skillnaden mellan dessa priser tas ut.

8. Det lägsta importpriset, beloppet för utjämningsavgiften och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 11

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO i enlighet med dess bud som lämnades under de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 12

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1.1 som följer av avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ’först till kvarn’).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ’samtidig behandling’).

▼B

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ’traditionella/nya mönster’).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 13

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera

a) ekonomiskt betydande kvantiteter av de produkter utan tillsats av socker som avses i artikel 1.1,

b) — vitsocker och råsocker enligt KN-nummer 1701,
— glukos och glukossirap enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 och 1702 40 90,
— isoglukos enligt KN-nummer 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30, och
— sirap av sockerbetor och sockerrör enligt KN-nummer 1702 90 90,

som används i de produkter som anges i artikel 1.1 b,

på grundval av priser för dessa produkter i internationell handel och inom de gränser som följer av de avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen.

Exportbidragen för enskilda produkter får variera beroende på destination, om situationen i internationell handel eller de särskilda behoven på vissa marknaden gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22. Exportbidrag skall fastställas med regelbundna intervaller.

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller får vid behov justeras av kommissionen under mellantiden, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

4. Exportbidrag skall endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

5. Det exportbidrag som gäller för export skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

▼B

a) för den destination som anges i licensen, eller

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

6. När det gäller produkter för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 4 och 5 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

7. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

8. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 14

1. Denna artikel skall tillämpas på de exportbidrag som avses i artikel 13.1 a.

2. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priser och tillgång på bearbetade frukt- och grönsaksprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna i internationell handel,

b) de lägsta saluföringskostnaderna och kostnaderna för transport från gemenskapsmarknader till exporthamnar eller andra utförselorter inom gemenskapen samt kostnaderna för att saluföra varorna på marknaden i bestämmelselandet,

c) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten,

d) de gränser som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget.

3. De priser på gemenskapsmarknaden som avses i artikel 13.1 a skall fastställas på grundval av de priser som är mest fördelaktiga ur exportsynpunkt.

Priserna i internationell handel skall fastställas på grundval av

a) de noterade priserna på tredje länders marknader,

b) de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

c) de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder,

d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

4. Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har exporterats från gemenskapen,

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 13.5 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 14a

1. Denna artikel skall tillämpas på de exportbidrag som avses i artikel 13.1 b.

▼B

2. Bidragsbeloppet skall

— för råsocker, vitsocker och sirap av sockerbetor och sockerrör vara lika med det bidragsbelopp som för sådana produkter i obearbetat tillstånd fastställs enligt artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker och enligt dess tillämpningsföreskrifter,

— för isoglukos vara lika med det bidragsbelopp som för den produkten i obearbetat tillstånd fastställs enligt artikel 17 i förordning (EEG) nr 1785/81 och enligt dess tillämpningsföreskrifter,

— för glukos och glukossirap vara lika med det bidragsbelopp som för sådana produkter i obearbetat tillstånd fastställs för var och en av dessa produkter enligt artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål och enligt dess tillämpningsföreskrifter.

3. För att bearbetade produkter skall berättiga till exportbidrag skall de vid export åtföljas av en deklaration från sökanden med uppgift om de kvantiteter råsocker, vitsocker, sirap av sockerbetor och sockerrör, isoglukos, glukos och glukossirap som har använts i framställningen.

Riktigheten av den deklaration som avses ovan skall kontrolleras av de behöriga myndigheterna i den aktuella medlemsstaten.

4. Om exportbidraget inte är tillräckligt för att medge export av de produkter som avses i artikel 1.1 b, skall de bestämmelser som gäller för det bidrag som avses i artikel 13.1 a gälla för dessa produkter i stället för bestämmelserna i artikel 13.1 b.

5. Exportbidraget skall beviljas vid export av produkter

a) som har sitt ursprung inom gemenskapen,

b) som har importerats från tredje land och för vilka de importtullar som avses i artikel 10 har betalats, förutsatt att exportören framlägger bevis på att

   — den produkt som skall exporteras och den produkt som tidigare importerades är en och samma produkt, och

   — importtullarna togs ut vid importen.

I det fall som avses i b skall exportbidraget för varje produkt vara lika med den tull som tagits ut vid import om den tullen är lägre än gällande exportbidrag. Om den tull som tagits ut vid import är högre än gällande exportbidrag, skall gällande exportbidrag tillämpas.

6. Exportbidraget skall utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna uppfyller ett av de två villkor som anges i föregående stycke,

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 13.5 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

7. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 15

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaderna för spannmål, socker och frukt och grönsaker skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv bearbetning i samband med

— de produkter som avses i artikel 13.1 b, och

— frukt och grönsaker,

som är avsedda att användas i framställningen av de produkter som anges i artikel 1.1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas av aktiv bearbetning, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en

▼B

medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 16

1. Om det i samband med export av vitsocker i enlighet med artikel 20 i förordning (EEG) nr 1785/81 tas ut en särskild exportavgift på över 5 ecu per 100 kg, får det i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 beslutas att en exportavgift skall tas ut vid export av de produkter som anges i artikel 1.1 och som innehåller minst 35 % tillsats av socker.

2. Beloppet för exportavgiften skall fastställas med beaktande av

— arten av den produkt som har framställts av frukt och grönsaker med tillsats av socker,

— innehållet tillsatt socker i den aktuella produkten,

— priserna på vitsocker på gemenskapsmarknaden och på världsmarknaden,

— den exportavgift som gäller för vitt socker,

— de ekonomiska aspekterna av tillämpning av denna avgift.

3. Innehållet av det tillsatta sockret skall anses vara det värde som anges för den aktuella produkten i kolumn 1 i bilaga 3 till denna förordning.

Om innehållet av det tillsatta sockret per 100 kg nettovikt av produkten, beräknat i enlighet med punkt 4, är minst 2 kg mindre än det innehåll som uttrycks av det värde som för den aktuella produkten anges i kolumn 1 i bilaga 3, skall emellertid det innehåll som fastställts i enlighet med punkt 4 tillämpas på begäran av exportören.

4. Innehållet av det tillsatta sockret i de produkter som anges i bilaga 3 skall anses vara det värde som uppnås med användning av refraktometer, multiplicerat med 0,93 för produkter enligt KN-nummer 2008, utom KN-nummer 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 och 2008 99 91, och med 0,95 när det gäller övriga produkter som anges i bilaga 3, varefter det värde som för den aktuella produkten anges i kolumn 2 i bilaga 3 skall dras av.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 17

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med bestämmelser som antas i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpningen av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 18

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

▼B

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

2: Bilagorna 2 och 4 skall utgå.

II. *Rådets förordning (EEG) nr 518/77 av den 14 mars 1977 (EGT nr L 73, 21.3.1977, s. 22).*

Rådets förordning (EEG) nr 519/77 av den 14 mars 1977 (EGT nr L 73, 21.3.1977 s. 24).

Rådets förordning (EEG) nr 520/77 av den 14 mars 1977 (EGT nr L 73, 21.3.1977 s. 26).

Rådets förordning (EEG) nr 521/77 av den 14 mars 1977 (EGT nr L 73, 21.3.1977 s. 28).

Rådets förordning (EEG) nr 1796/81 av den 30 juni 1981 (EGT nr L 183, 4.7.1981), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1122/92 (EGT nr L 117, 1.5.1992, s. 98).

Rådets förordning (EEG) nr 2089/85 av den 23 juli 1985 (EGT nr L 197, 27.7.1985 s. 10).

Rådets förordning (EEG) nr 3225/88 av den 17 oktober 1988 (EGT nr L 288, 21.10.1988 s. 11).

Rådets förordning (EEG) nr 1201/88 av den 28 april 1988 (EGT nr L 115, 3.5.1988, s. 9), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2781/90 (EGT nr L 265, 28.9.1990, s. 3).

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 15

BANANER

I. *Rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 (EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 3518/93 (EGT nr L 320, 22.12.1993, s. 15).*

1. Artikel 15 skall ersättas med följande:

”Artikel 15

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som avses i artikel 1.2.

2. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till målet.

3. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av bl. a. importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 2 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

4. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

5. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.”

2. Följande artikel skall införas:

”Artikel 15a

Artiklarna 15a-20 i denna avdelning skall endast gälla för färska produkter enligt KN-nummer ur 0803, utom mjölbanan.

I denna avdelning avses med

a) *traditionell import från AVS-stater:* de kvantiteter bananer som enligt bilagan exporteras av respektive AVS-stat som traditionellt har exporterat bananer till gemenskapen; sådana bananer kallas nedan *traditionella AVS-bananer*,

b) *icke-traditionell import från AVS-stater:* de kvantiteter bananer som exporteras av AVS-stater utöver den kvantitet som anges i 1; sådana bananer kallas nedan *icke-traditionella bananer*,

c) *import från andra tredje länder än AVS-stater:* de kvantiteter som exporteras av andra tredje länder; sådana bananer kallas nedan *tredjelandsbananer*,

d) *gemenskapsbananer:* de bananer som är producerade inom gemenskapen,

e) *saluföra och saluföring:* utsläppande på marknaden, men inte inbegripet att ställa produkten till slutkonsumentens förfogande.”

3. Andra stycket i artikel 17 skall ersättas med följande:

”Importlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Om inte undantagsbestämmelser antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27, skall sådana licenser utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras i enlighet med denna förordning under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt

▼B

eller delvis förverkad om import inte genomförs eller endast genomförs delvis under nämnda period.”

4. Artikel 18 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

1. En tullkvot om 2,2 miljoner ton (nettovikt) skall öppnas varje år för import av tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer.

Inom ramarna för tullkvoten skall en tull på 75 ecu per ton tas ut vid import av tredjelandsbananer, medan icke-traditionella AVS-bananer skall omfattas av nolltull.

För 1994 skall tullkvoten vara 2,1 miljoner ton (nettovikt).

Om gemenskapens efterfrågan, fastställd på grundval av den försörjningsbalans som avses i artikel 16, ökar, skall detta medföra motsvarande ökning av kvoten i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. Varje sådan ändring skall göras före den 30 november året före det aktuella regleringsåret.

2. Genom undantag från artikel 15.1 skall icke-traditionella AVS-bananer som importeras utöver den tullkvot som avses i punkt 1 i denna artikel omfattas av en tull per ton som är lika med den tull som avses i artikel 15.1, minus 100 ecu.

3. De kvantiteter tredjelandsbananer och icke-traditionella AVS-bananer som återutförs från gemenskapen skall inte ingå i den kvot som avses i punkt 1.

4. De belopp som avses i denna artikel skall omräknas till nationell valuta med användning av den kurs som används för de aktuella produkterna i samband med Gemensamma tulltaxan.”

5. I artikel 20 skall följande strecksatser införas:

”— åtgärder som säkerställer avsändningsplats och ursprunget för bananer som importeras inom ramen för den tullkvot som föreskrivs i artikel 18.1,

— åtgärder som är nödvändiga för att fullgöra de åtaganden som följer av avtal som slutits av gemenskapen i enlighet med artikel 228 i fördraget.”

6. Artikel 22 skall ersättas med följande:

”Artikel 22

De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.”

7. Artikel 23 skall ersättas med följande:

”Artikel 23

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

5. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av internationella avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

▼B

BILAGA 16

VIN

I. *Rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 (EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1891/94 (EGT nr L 197, 30.7.1994, s. 42)*

1. Avdelning IV skall ersättas med följande:

”AVDELNING IV

Handel med tredje land

Artikel 52

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1.2 a och 1.2 b skall en importlicens framläggas. Vid import till gemenskapen av någon annan av de produkter som förtecknas i artikel 1.2 eller export från gemenskapen av någon produkt som förtecknas i artikel 1.2 kan framläggandet av en importlicens respektive en exportlicens krävas.

2. Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 55 och 56.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen.

Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

3. Följande skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83:

— Förteckningen över de produkter för vilka import- eller exportlicenser krävs.

— Licensers giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel.

Artikel 53

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. När det gäller must enligt KN-nummer 2204 30 för vilken tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan beror av importpriset för den importerade produkten, skall riktigheten av det priset kontrolleras med hjälp av ett schablonimportvärde som kommissionen, beroende på ursprung och produkt, beräknar på grundval av de vägda genomsnittspriserna för de aktuella produkterna på medlemsstaternas representativa importmarknader eller, om det är relevant, på andra marknader.

Om det anmälda ingångspriset för det aktuella partiet är högre än schablonimportvärdet, höjt med en marginal som fastställts i enlighet med punkt 3 och som inte får överstiga schablonimportvärdet med mer än 10 %, skall en säkerhet som är lika med den importtull som fastställs på grundval av schablonimportvärdet krävas.

Om ingångspriset för det aktuella partiet inte anmäls vid tidpunkten för tullklareringen, beror tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan på schablonimportvärdet eller tillämpningen av gällande bestämmelser i tullföreskrifter på villkor som skall bestämmas i enlighet med punkt 3.

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83. Sådana tillämpningsföreskrifter skall innehålla de bestämmelser som krävs för kontrollen av importpriser.

Artikel 54

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter som förtecknas i artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med

▼B

artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i nämnda avtal.

Artikel 55

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera

a) de produkter som förtecknas i artikel 1.2 a, 1.2 b och 1.2 c,

b) socker enligt KN-nummer 1701, glukos och glukossirap enligt KN-numren 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 90 50, även i form av produkter enligt KN-nummer 1702 30 51 och 1702 30 59, införlivade i produkter enligt KN-numren 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 och 2204 30 99,

på grundval av priser för dessa produkter i internationell handel och inom de gränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som leder till att diskriminering mellan de berörda aktörerna förhindras.

3. Exportbidrag skall endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

De exportbidrag som avses i punkt 1 a skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83. De skall fastställas med regelbundna intervaller.

Under mellantiden får kommissionen vid behov justera exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Bestämmelserna i artikel 56 med avseende på de produkter som avses däri skall gälla som komplement till dessa bestämmelser.

4. Exportbidrag skall endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

5. Det exportbidrag som gäller vid export av produkter som förtecknas i artikel 1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

▼B

a) för den destination som anges i licensen eller, i förekommande fall

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får vidtas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

6. När det gäller produkter som förtecknas i artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 4 och 5 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83.

7. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall en referensperiods utlöpande inte påverka exportlicensers giltighet.

Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall exportlicensers giltighet inte påverkas av att en referensperiod löper ut.

8. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83.

Artikel 56

1. Denna artikel skall tillämpas på de exportbidrag som avses i artikel 55.1.

2. Bidragsbeloppet för de produkter som avses i artikel 55.1 b skall

— när det gäller råsocker och vitsocker, vara det bidragsbelopp för export av dessa produkter i obearbetat tillstånd som fastställs i enlighet med artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker och i enlighet med tillämpningsföreskrifterna till nämnda förordning,

— när det gäller glukos och glukossirap, vara det bidragsbelopp för export av dessa produkter i obearbetat tillstånd som fastställs i enlighet med artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål och i enlighet med tillämpningsföreskrifterna till nämnda förordning.

För att berättiga till bidrag måste produkterna vid export åtföljas av en deklaration från sökanden med uppgift om de kvantiteter råsocker, vitsocker, glukos och glukossirap som används i framställningen.

De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter skall kontrollera att denna deklaration är riktig.

3. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser

— priserna för och tillgången på de produkter som förtecknas i artikel 55.1 på gemenskapsmarknaden,

— priserna i internationell handel för dessa produkter,

b) de fördelaktigaste kostnaderna för saluföring och transport från gemenskapsmarknader till hamnar eller andra utförselorter inom gemenskapen liksom till kostnader för frakt till bestämmelselandet,

c) målen med den gemensamma organisationan av marknaden för vin, vilka är att säkerställa balans på marknaden och en naturliv utveckling av priser och handel,

d) de begränsningar som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget,

e) vikten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,

f) den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.

4. De priser på gemenskapsmarknaden som avses i artikel 55.1 skall fastställas på grundval av de fördelaktigaste exportpriserna.

De priser i internationell handel som avses i artikel 55.1 skall fastställas med beaktande av

▼B

a) priser noterade på marknader i tredje land,

b) de fördelaktigaste priser i de tredje länder som är bestämmelseland som noterats för import från tredje land,

c) producentpriser som noterats i exporterande tredje land, i förekommande fall med beaktande av stöd som beviljas i det landet,

d) anbudspris fritt gemenskapens gräns.

5. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 55.3 tredje stycket skall det förfarande som föreskrivs i artikel 83 tillämpas vid fastställandet av intervaller för fastställande av förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag faktiskt beviljas samt vid fastställandet av bidragsbeloppet.

6. Bidraget skall utbetalas efter framläggande av bevis på att produkterna

— är av gemenskapsursprung, utom i de fall punkt 7 gäller,

— har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller ett differentierat exportbidrag, produkterna har anlänt till den destination som anges i licensen eller en annan destination för vilken ett exportbidrag har fastställts, utan hinder av artikel 55.5 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

Kompletterande bestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83.

7. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som importeras från tredje land och som återutförs till tredje land om inte exportören bevisar att

— den produkt som skall exporteras och den produkt som tidigare importerats är en och samma produkt, och

— tull togs ut vid import.

I sådana fall skall exportbidraget för varje produkt vara lika med de tullar som tagits ut vid import om de sistnämnda är lika med eller lägre än gällande exportbidrag. Om de tullar som tagits ut vid import är högre än gällande exportbidrag, skall gällande exportbidrag tillämpas.

Artikel 57

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv bearbetning vad avser de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom passiv eller aktiv bearbetning, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 58

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet:

▼B

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 59

1. Import av de produkter som avses i artikel 1.2 till vilka alkohol har tillsatts, med undantag för sådana produkter som är likvärdiga med produkter med ursprung inom gemenskapen för vilka sådan tillsats är tillåten i enlighet med artikel 25.1 och 25.2, skall vara förbjuden.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna förordning, särskilt villkoren för produkters likvärdighet, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83.

Artikel 60

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1.2 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Vid bedömningen av huruvida situationen motiverar tillämpningen av sådana åtgärder skall särskilt följande beaktas:

a) De kvantiteter för vilka importlicenser har utfärdats eller för vilka ansökningar om importlicens har inkommit samt de siffror som anges i den prognosticerade försörjningsbalansen.

b) I förekommande fall, omfattningen av interventionsåtgärder.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

Artikel 61

1. Importerat vin som är avsett för direkt konsumtion och som beskrivs med användning av en geografisk beteckning kan, med avseende på saluföringen inom gemenskapen och förutsatt att ömsesidighet föreligger, omfattas av de kontroll- och skyddsbestämmelser som avses i artikel 16 i förordning (EEG) nr 823/87 för kvalitetsviner framställda i specificerade regioner.

2. De bestämmelser som fastställs i punkt 1 skall tillämpas genom avtal med berörda tredje länder som skall förhandlas och slutas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 113 i fördraget.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

2 Efter artikel 72 skall följande införas:

”Artikel 72a

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för berörda parter att, på de villkor som fastställs i artiklarna 23 och 24 i avtalet om handelsrelaterade aspekter på immaterialrätt, förhindra användningen inom gemenskapen av en geografisk beteckning i samband med de produkter som avses i artikel 1.2 b, om dessa inte har sitt ursprung på den plats som anges med den aktuella geografiska beteckningen, även om varans faktiska ursprung anges eller den geogra-

▼B

fiska beteckningen används i en översättning eller åtföljs av uttryck som ’slag’f, ’typ’, ’stil’, ’imitation’ eller liknande.

I denna artikel avses med uttrycket geografisk beteckning beteckningar som identifierar en produkt som har sitt ursprung inom ett territorium tillhörande ett tredje land som är medlem i världshandelsorganisationen WTO eller i en region eller ort inom ett sådant territorium, i de fall att en viss kvalitet, ett visst rykte eller andra givna karakteristika för produkten i väsentlig grad kan tillskrivas den geografiska ursprungsplatsen.

2. Punkt 1 skall gälla trots andra särskilda gemenskapsbestämmelser om föreskrifter för beteckning och presentation av de produkter som avses i artikel 1.2 b.

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall vid behov fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 83.”

3. Bilaga 7 skall utgår.

II. *Rådets förordning (EEG) nr 344/79 av den 5 februari 1979 (EGT nr 54, 5.3.1979, s. 67)*

Rådets förordning (EEG) nr 345/79 av den 5 februari 1979 (EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 69), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2009/81 (EGT nr L 195, 18.7.1981, s. 6)

Ovanstående förordningar skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 17

TOBAK

Rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992 (EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 70)

Avdelning IV skall ersättas med följande:

”AVDELNING IV

Handel med tredje land

Artikel 15

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

Artikel 16

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i en bestämmelse som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16a

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

▼B

BILAGA 18

HUMLE

Rådets förordning (EEG) nr 1696/71 av den 26 juli 1971 (EGT nr L 175, 4.8.1971, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3124/92 (EGT nr L 313, 30.10.1992, s. 1)

Avdelning V skall ersättas med följande:

”AVDELNING V

Handel med tredje land

Artikel 14

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

Artikel 15

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i de bestämmelser som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 15a

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser inom vilka medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

▼B

BILAGA 19

LEVANDE TRÄD OCH ANDRA VÄXTER, LÖKAR, RÖTTER OCH LIKNANDE, SNITTBLOMMOR OCH PRYDNADSVÄXTER

I. *Rådets förordning (EEG) nr 234/68 av den 27 februari 1968 (EGT nr L 55, 2.3.1968, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3336/92 (EGT nr L 336, 20.11.1992, s. 1)*

Artiklarna 8, 9 och 10 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1 kan krävas att en importlicens skall framläggas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen.

Importlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.

Artikel 9

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

Artikel 10

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med bestämmelser häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 10a

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 14.

5. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

II. *Rådets förordning (EEG) nr 3280/75 av den 16 december 1975 (EGT nr L 326, 18.12.1975, s. 4).*

Ovanstående förordning skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 20

UTSÄDE

I. *Rådets förordning (EEG) nr 2358/71 av den 26 oktober 1971 (EGT nr L 246, 5.11.1971, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3375/93 (EGT nr L 303, 10.12.1993, s. 9)*

1. Artiklarna 5, 6 och 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 5

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

Artikel 6

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 7

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

2. Artikel 8a skall utgå.

II. *Rådets förordning (EEG) nr 1578/72 av den 20 juli 1972 (EGT nr L 168, 26.7.1972, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1984/86 (EGT nr L 171, 28.6.1986, s. 3).*

Ovanstående förordning skall upphöra att gälla.

▼B

BILAGA 21

DIVERSE FÖRORDNINGAR

I. *Rådets förordning (EEG) nr 827/68 av den 28 juni 1968 (EGT nr L 151, 30.6.1968, s. 16), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 794/94 (EGT nr L 92, 9.4.1994, s. 15).*

1. Artiklarna 2 och 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i bilagan.

2. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

3. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antagits i enlighet därmed och med reservation för de skyldigheter som följer av internationella avtal som rör produkter som är förtecknade i bilagan, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 3

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i bilagan på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.”

2. Artikel 6 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

Om det hänvisas till denna artikel, skall åtgärder vidtas i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikel 38 i förordning 136/66/EEG och motsvarande artiklar i övriga förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna på jordbruksområdet.”

II. *Rådets förordning (EEG) nr 234/79 av den 5 februari 1979 (EGT nr L 34, 9.2.1979, s. 2), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3209/89 (EGT nr L 312, 27.10.1989, s. 5).*

Artikel 2.2 skall utgå.

▼B

BILAGA 22

DE MEST AVLÄGSNA REGIONERNA

I. *Rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 (EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3714/92 (EGT nr L 378, 23.12.1992, s. 23)*

Artikel 2.2 skall ändras på följande sätt:

a) I första stycket skall den del av meningen som lyder som följer: ”De importavgifter som fastställs i enlighet med artikel 13.1 i rådets förordning (EEG) nr 2727/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma marknaden för spannmål” ersättas med följande:

”De importtullar som avses i Gemensamma tulltaxan”.

b) I andra stycket skall orden ”importavgiften (befrielse)” ersättas med (befrielse från) importtull”.

II. *Rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 (EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3714/92 (EGT nr L 378, 23.12.1992, s. 23).*

1. I artikel 3.1 utgår orden ”Importavgifter och/eller”.

2. I artikel 5.1 a utgår orden ”och/eller de importavgifter som avses i artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött”.

3. I artikel 7 utgår orden ”importavgiften och/eller”.

III. *Rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 (EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3714/92 (EGT nr L 378, 23.12.1992, s. 23).*

1. I artikel 3.1 utgår orden ”Importavgifter och/eller”.

2. I artikel 5.1 a utgår orden ”och/eller de importavgifter som avses i artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 805/68”.